

Bruxelles, den 16.2.2016
COM(2016) 52 final

2016/0030 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningsikkerheden og ophævelse af
forordning (EU) nr. 994/2010**

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2016) 25 final}

{SWD(2016) 26 final}

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Formålet med dette udkast til forordning er at sikre, at alle medlemsstaterne tager passende værktøjer i brug med henblik på at forberede sig på og tage hånd om konsekvenserne af manglen på gas som følge af en afbrydelse af forsyningen eller usædvanlig høj efterspørgsel. Der er tre ansvarsniveauer i forbindelse med gasforsyningssikkerhed. Naturgasvirksomhederne, der er underlagt markedsmekanismene, bærer det primære ansvar for gasforsyningen. Hvis markedet i en given medlemsstat svigter, er det de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat og i de andre medlemsstater i regionen, der bærer ansvaret for at træffe de nødvendige foranstaltninger til sikring af gasforsyningen til beskyttede kunder. Og på sidste niveau er det Europa-Kommissionen, der har ansvaret for den generelle koordination og sikrer, at de foranstaltninger, der træffes, er i overensstemmelse med hinanden.

For at nå målet foreslås der med dette udkast til forordning en stærkere regional koordinering, idet visse principper og standarder fastsættes på EU-niveau. Den foreslåede tilgang indebærer, at medlemsstaterne bør arbejde tæt sammen inden for deres region, når de udarbejder regionale risikovurderinger. For at sikre overensstemmelse i hele EU udarbejdes de regionale risikovurderinger med udgangspunkt i en EU-dækkende simulering, der omfatter fælles standarder og et specifikt scenario. De risici, der påpeges i de regionale risikovurderinger, tages op i forbindelse med de regionale forebyggende handlingsplaner og nødplaner, der underkastes en peer review og godkendes af Kommissionen.

For at sikre at risikovurderingerne og planerne er omfattende og i overensstemmelse med hinanden, fastlægges der med forordningen obligatoriske modeller for de elementer, der skal tages højde for ved udarbejdelsen af en risikovurdering, forebyggende handlingsplan eller nødplan. Det er vigtigt, at det regionale samarbejde forbedres, idet en afbrydelse af gasforsyningen nemt kan påvirke adskillige medlemsstater på samme tid. De nationale risikovurderinger og planer er ikke velegnede til at løse sådanne situationer.

Forordningen forbedrer også anvendelsen af forsyningsstandarder, der gælder for beskyttede kunder (primært privatkunder), og infrastrukturstandarder (muligheden for at levere gas, selv hvis den største infrastruktur ikke er til rådighed). Dette muliggør permanent tovejskapacitet. Endelig indføres der med forordningen yderligere gennemsigtighedsforanstaltninger, hvad angår gasforsyningskontrakter, idet sådanne kontrakter kan have betydning for forsyningssikkerheden i EU.

Fem år efter vedtagelsen af forordning (EU) nr. 994/2010 er gasforsyningssikkerheden stadig et yderst aktuelt spørgsmål som følge af de almindeligt udbredte spændinger mellem Ukraine og Rusland. Der gøres en indsats både på nationalt og på EU-niveau for at styrke gasforsyningssikkerheden for vinteren 2015/2016 og frem.

Stærkere regionalt samarbejde mellem medlemsstaterne indebærer ikke, at der skal oprettes nye institutionelle strukturer.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

De politikdokumenter, der er mest relevante for forsyningssikkerheden, er:

1. Den europæiske energisikkerhedsstrategi¹.

2. Rammestrategien for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik².

Det foreslåede udkast til forordning gennemfører de politikforslag, der er fremlagt i rammestrategien for energiunionen og i energisikkerhedsstrategien.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget bidrager til lovgivningen om det indre energimarked, idet der lægges vægt på markedsbaserede foranstaltninger.

2. **RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET**

- **Retsgrundlag**

Med dette udkast til forordning foreslås der foranstaltninger til opretholdelse af gasforsynings sikkerheden i Den Europæiske Union. Retsgrundlaget for denne forordning er derfor artikel 194 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Dette EU-tiltag er udarbejdet i henhold til artikel 194 i TEUF, hvori det anerkendes, at det er nødvendigt at have et vist niveau af koordinering, gennemsigtighed og samarbejde, hvad angår EU-medlemsstaternes politikker om forsynings sikkerhed, med henblik på at sikre energimarkedets funktion samt en sikker forsyning af gas i Den Europæiske Union.

Den øgede sammenkobling af EU's gasmarkeder og "korridor tilgangen"³, der gør det muligt at sende gassen den anden vej ved et sammenkoblingspunkt, kræver koordinerede foranstaltninger. Uden en sådan koordinering er det sandsynligt, at nationale forsynings sikkerhedsforanstaltninger har negative konsekvenser for andre medlemsstater eller for forsynings sikkerheden på EU-niveau. Risikoen for en omfattende afbrydelse af gasforsyningen til EU begrænses ikke af de nationale grænser og kan have direkte eller indirekte betydning for adskillige medlemsstater. Kuldeperioden i 2012 og stresstesten fra 2014 understregede den altafgørende vigtighed af solidaritet og koordinerede tiltag. Det står klart, at der er brug for EU-tiltag, idet det er påvist, at nationale tilgange både resulterer i utilstrækkelige løsninger og forværrer konsekvenserne af en krise. En foranstaltning, der træffes i én medlemsstat, kan forårsage mangel på gas i et af nabolandene. For eksempel havde de restriktioner, som Bulgarien pålagde sin eksport af elektricitet i februar 2012, negative konsekvenser for el- og gasektoren i Grækenland.

Indtil nu er der ikke blevet gjort nok for at udnytte potentialet for mere effektive og mindre omkostningstunge foranstaltninger ved hjælp af regionalt samarbejde, hvilket er til skade for forbrugerne i EU. Stresstesten viste, at velfungerende markeder er særdeles afgørende, hvis gasforsyningen skal sikres, men den viste også, at velkoordinerede foranstaltninger truffet af

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet, COM(2014) 330 endelig.

² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank, COM(2015) 80 final.

³ "Korridor tilgang" betyder, at alle medlemsstaterne langs en gastransmissionsledning bør vurdere alle potentielle fordele ved permanente gasstrømme i modsat retning, også uden for deres grænser.

medlemsstaterne, navnlig i tilfælde af en nødsituation, kan styrke forsyningsikkerheden betydeligt. Dette indebærer bedre koordinering, ikke kun af nationale afbødningsforanstaltninger i tilfælde af en nødsituation, men også af nationale forebyggende foranstaltninger, såsom forslag til bedre koordinering af national oplagring eller politikker vedrørende flydende naturgas (i det følgende benævnt "LNG"), der kan være af strategisk betydning i visse regioner. Samarbejdet bør også udvides til specifikke foranstaltninger for at fremme solidariteten mellem medlemsstaterne, for så vidt angår forsyningsikkerhedsspørgsmål.

Der kan også være behov for tiltag på EU-niveau i visse situationer (f.eks. i forbindelse med EU-dækkende eller regionale nødsituationer), hvor forsyningsikkerheden i EU ikke i tilstrækkelig grad kan sikres af medlemsstaterne alene, og derfor på grund af tiltagens omfang eller virkninger bedre kan sikres på EU-plan.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forordningen er udformet med henblik på at opnå et tilstrækkeligt højt beredskabsniveau, inden der indtræffer en krise, og med henblik på at afbøde de konsekvenser, som en uventet hændelse, der forårsager en afbrydelse af gasforsyningen, måtte have for kunderne. For at nå målet foreslås der en stærkere regional koordinering, idet en række principper og standarder fastsættes på EU-niveau. Den foreslåede tilgang bygger på tæt samarbejde mellem medlemsstater i en bestemt region, når der udarbejdes en risikovurdering på regionalt niveau. For at sikre overensstemmelse i hele EU skal de regionale risikovurderinger udarbejdes med udgangspunkt i en EU-dækkende simulering, der omfatter fælles standarder og et specifikt scenario. De risici, der påpeges i de regionale risikovurderinger, tages op i forbindelse med de regionale forebyggende handlingsplaner og nødplaner, der underkastes en peer review og godkendes af Kommissionen.

Med udkastet til forordning foreslås der imidlertid ikke fuldstændig harmonisering, der ville indebære, at alle foranstaltninger blev beskrevet på EU-niveau.

Det er nødvendigt med et stærkere regionalt samarbejde, hvor visse standarder fastsættes på EU-niveau, for i tilstrækkelig grad at kunne afhjælpe manglerne ved det nuværende system (med nationale risikovurderinger og nationale planer), som også vil gøre det muligt at løse problemer på regionalt niveau, uden at det bliver unødigt præsriptivt. Den tilgang, der foreslås i udkastet til forordning er derfor forholdsmæssig (jf. også konsekvensanalysen s. 34-46 og s. 50).

- **Valg af retsakt**

Den eksisterende retsakt på dette område er Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 994/2010 af 20. oktober 2010 om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningsikkerheden og ophævelse af Rådets direktiv 2004/67/EF. Formålet med den foreslåede retsakt er at forbedre og styrke de foranstaltninger og procedurer, der er fastsat i den eksisterende forordning. Det mest egnede instrument er derfor en ny forordning.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

I overensstemmelse med bestemmelserne om overvågning i artikel 14 i forordning (EU) nr. 994/2010 udarbejdede Kommissionen i 2014 en rapport⁴, der vurderede gennemførelsen af denne forordning og mulige forbedringer af forsyningssikkerheden. Rapporten gav en detaljeret vurdering af de mange instrumenter, der er omhandlet i forordningen, og fokuserede på, hvordan medlemsstaterne har gennemført dem, samt hvordan hver enkelt har været med til at forbedre EU's forsyningssikkerhed og beredskab.

Denne rapport påviste, at forordningen allerede har gjort meget for at forbedre Europas gasforsyningssikkerhed, både hvad angår beredskab og afbødning. Medlemsstaterne er nu bedre forberedt på en forsyningskrise, eftersom de skal udarbejde en fuldstændig risikovurdering og på baggrund af resultaterne heraf udarbejde forebyggende handlingsplaner og nødplaner. Som en konsekvens af, at de nu skal overholde en EU-dækkende forsynings- og infrastrukturstandard, har medlemsstaterne har også øget deres beskyttelsesniveau.

Samtidig påviste rapporten, at der stadig er meget gode grunde til bekymring, hvad angår samarbejde mellem medlemsstaterne (de overvejende nationale foranstaltninger, de træffer, er ikke velegnede til at løse gasforsyningsproblemerne), anvendelsen af forsyningsstandarder på beskyttede kunder (primært privatkunder) og infrastrukturstandarder. Desuden er gasforsyningskontrakterne mellem naturgasvirksomhederne og tredjelandslieferandører ikke tilstrækkeligt gennemsigtige. Disse mangler står i vejen for en effektiv kriserespons.

Den stresstest, der blev udført i sommeren 2014, viste, at en alvorlig afbrydelse af gasforsyningen fra øst (f.eks. Rusland) stadig vil få store konsekvenser for hele EU. Det vil stadig få store økonomiske og sociale konsekvenser for visse områder, navnlig i Østeuropa, hvis der bliver mangel på gas. Desuden steg day-ahead-prisen på gas på engrosmarkedet med over 50 % på de vigtigste europæiske handelspladser i kuldeperioden i 2012 sammenlignet med de niveauer, der var registreret, før det kolde vejr indtraf. I Italien steg priserne fra 38 euro/MWh til 65 euro/MWh, mens de i Det Forenede Kongerige, Tyskland og Østrig steg fra 23 euro/MWh til 38 euro/MWh⁵.

Den nuværende situation er resultatet af en række forskellige problemer af forskelligt omfang, herunder adfærdsmæssige tilbøjeligheder (en rent national tilgang til forsyningssikkerhed), eksterne faktorer (tredjelandslieferandørers adfærd) og tekniske problemer (mangel på passende infrastruktur eller utilstrækkelig beskyttelse af infrastruktur).

Med forordningen foreslås der foranstaltninger til afhjælpning af de påpegede mangler.

4

<https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/SWD%202014%20325%20Implementation%20of%20the%20Gas%20SoS%20Regulation%20en.pdf>

5

Kilde: Europa-Kommissionen

- **Høringer af interesserede parter**

Den offentlige høring af interesserede parter, der blev afholdt fra den 15. januar til den 8. april 2015, resulterede i 106 svar, hvilket betyder, at den kan betragtes som meget omfattende⁶. Selv om de fleste respondenter kommer fra den private sektor samt forbruger-, tilsyns- og erhvervsorganisationer, har et relativt stort antal offentlige myndigheder også deltaget.

Høringen fulgte den dobbelte struktur i den eksisterende forordning, der bygger på beredskab og afbødning. Spørgsmålene om beredskab var udformet med henblik på at undersøge, om der var behov for at forbedre de gældende retlige bestemmelser. De gav imidlertid også mulighed for at afprøve en række nye idéer, navnlig anvendelsen af foranstaltninger til overholdelse af forsyningsstandarden. Spørgsmålene om afbødning havde til formål at fastslå, om medlemsstaterne var forberedte på at forvalte en nødsituation og i den forbindelse overveje effektive koordinerede løsninger frem for at vedtage rent nationale tilgange og ty til foranstaltninger, der virker mod hensigten og påvirker deres naboer.

Hvad angår resultaterne, havde de fleste offentlige myndigheder fokus på manglerne i samarbejdet mellem medlemsstaterne, mens de private virksomheder og organisationer insisterede på, at der skal lægges vægt på markedsforanstaltninger, når der skal tages hånd om forsyningsikkerhedsspørgsmål. Kommissionen har taget højde for de udtrykte synspunkter og har foreslået et tættere regionalt samarbejde samt prioriterede markedsforanstaltninger, når der skal tages hånd om risici vedrørende forsyningsikkerhed. De forskellige interesserede parter synspunkter blev også afspejlet i vurderingen af de politiske løsninger og deres virkninger, jf. afsnit 6 og 7 i konsekvensanalysen.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Der er blevet brugt eksterne konsulenter til forskellige områder under udarbejdelsen af dette forslag. Der er blevet gennemført en undersøgelse af mulige foranstaltninger vedrørende underjordisk lagring af gas og deres virkninger⁷ og indhentet oplysninger hos Det Fælles Forskningscenter (JRC) med henblik på at understøtte konsekvensanalysen med analyser. Der er desuden foretaget en sammenligning af tilgange, der kan styrke EU's forhandlingsposition på naturgasmarkederne⁸, som har givet indspark til visse politiske løsninger vedrørende overholdelsen af forsyningsstandarden (fælles indkøbsordninger).

- **Konsekvensanalyse**

Alle de foreslåede foranstaltninger støttes af konsekvensanalysen.

Udvalget for Konsekvensanalyse afgav positiv udtalelse den 16. december 2015.

Konsekvensanalysen behandler fire politiske løsningsmuligheder:

1. Stærkere gennemførelse og bløde lovgivningsforanstaltninger.

⁶ Der findes en liste over respondenter her:
<https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/List%20of%20stakeholders%20FOR%20PUBLICATION%20-%20updated%2018%2006.pdf>

⁷ Undersøgelse af hvilken rolle lagringen af gas spiller på det indre marked og for sikringen af forsyningsikkerheden - udarbejdet af REF4E, Mercados, E-Bridge for Generaldirektoratet for Energi.
<https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/REPORT-Gas%20Storage-20150728.pdf>

⁸ "Economic analysis of costs and benefits of different approaches to enhancing the bargaining power of EU buyers in the wholesale markets of natural gas". Kommissionen offentliggør undersøgelsen på sit websted.

2. Bedre koordinering og skræddersyede løsninger
3. Bedre koordinering og en række principper/standarder fastsat på EU-niveau
4. Fuldstændig harmonisering

Løsning 1 og 2 er ikke blevet taget op som følge af de dårlige erfaringer med dem, for så vidt angår effektivitet og lønsomhed. De bidrog ikke nok til forbedringen af de mangler ved det nuværende system, der blev påpeget i forbindelse med den efterfølgende evaluering (rapporten fra 2014) og stresstesten fra sommeren 2014.

Løsning 4 omfatter en række tilgange, der er mere effektive end løsning 1 og 2. Nogle af disse er dog ikke mere effektive, end dem der er tilgængelige under løsning 3. Desuden koster de mere, og nogle af dem kan vise sig at virke mod hensigten. Derfor er løsning 4 heller ikke blevet taget op.

Det endelige forslag er således at vælge løsning 3, der er den mest effektive pakke. Det er den bedste løsning, for så vidt angår effektivitet og lønsomhed. Følgende elementer blev undersøgt:

1. Omkostninger og indvirkningen på priserne

De samlede konsekvenser for omkostnings- og prisniveauet vil være meget begrænsede. Nogle forslag er udformet således, at unødvendige omkostninger undgås og synergierne ved foranstaltninger til forbedring af forsyningssikkerheden udnyttes. Dette bør reducere de samlede omkostninger til forsyningssikkerhedsrammen for alle forbrugere. Foranstaltninger, såsom de regionale risikovurderinger, regionale planer eller bestemmelserne om kontrakter, vil ikke øge omkostningerne væsentligt. De kan dog godt have en indvirkning på den administrative byrde.

De politikinstrumenter, der sandsynligvis vil påvirke omkostningerne mest, er forbedringen af N-1-beregningerne og forpligtelserne om modsatrettede strømme. Hvad angår N-1-standarden, er det dog ikke sandsynligt, at en forbedring af formlen bevirker, at en medlemsstat, der overholder de gældende bestemmelser, ikke længere overholder dem, hvilket ville udløse obligatoriske investeringer. Der er dog stadig mulighed for at træffe foranstaltninger på efterspørgselssiden for at opfylde N-1-standarden. En finjusteret N-1 kan muligvis føre til højere investeringer, men dette vil afhænge af en vurdering af den berørte medlemsstat og et bedre billede af den faktiske kapacitetssituation. Det forekommer derfor at være en omkostningseffektiv foranstaltning, når man analyserer de fordele, der er forbundet med en forbedret diagnose af sektoren ved hjælp af minimale investeringer (f.eks. reelle lagerbidrag takket være et mere realistisk overslag over udtræksrater afhængig af niveauet af lagret gas). Den hydrauliske beregning⁹ bør heller ikke medføre yderligere omkostninger, eftersom transmissionssystemoperatørerne (i det følgende benævnt "TSO'erne") allerede har de værktøjer, de skal bruge for at kunne foretage sådanne vurderinger. De EU-dækkende simuleringer kan gennemføres af ENTSO for gas som en del af de årlige sommer- og

⁹ Hydraulisk beregning er resultatet af en simulering, der anvender en matematisk model, som beskriver transporten af gas i et net (nationalt eller regionalt) under hensyntagen til nettets topologi og fysiske karakteristika. Modellen tager højde for trykbegrænsninger ved leveringsstederne og efterspørgselsprofiler. Simuleringen af N-1-scenariotet med en hydraulisk model gør det muligt at finde ud af, om den gas, der er til rådighed i systemet, kan nå ud til alle leveringsstederne i tilfælde af en afbrydelse af den største gasinfrastruktur.

vinterprognoser for forsyningen, der skal udarbejdes i henhold til forordning (EF) nr. 715/2009. De kan muligvis bidrage til at udpege omkostningseffektive foranstaltninger til minimering af eventuelle virkninger.

2. Virkning for de interesserede parter, særligt små og mellemstore virksomheder

Overordnet set bør løsning 3 være til fordel for både markedsdeltagerne og forbrugerne. Bedre overvågning af forsyningsstandardforanstaltninger vil sikre gennemsigtighed og omkostningseffektiv overholdelse. Mange af høringens respondenter gav udtryk for, at de ønsker mere gennemsigtighed og fuldt begrundede foranstaltninger, der underkastes regelmæssig revision og test.

Små og mellemstore virksomheder vil fortsat være "beskyttede kunder", såfremt en medlemsstat beslutter det, hvorfor denne løsning ikke vil have negative konsekvenser for dem. Den største ændring ved denne løsning er, at de ikke nødvendigvis er omfattet af **solidaritetsprincippet**. Det er værd at huske på, at formålet med dette princip er at sikre kontinuerlig forsyning til privatkunder og kunder, der leverer væsentlige sociale tjenester, når der opstår en nødsituation. Denne mekanisme er sidste udvej, og det er kun meningen, at den skal bruges i situationer med ekstrem gasmangel. Selv om den reviderede forordning er udformet med det formål at undgå sådanne situationer, bør vi ikke desto mindre være forberedt på dem.

3. Gennemførelse af det indre marked

Løsning 3 vil sandsynligvis bidrage til, at det indre energimarked fungerer bedre. De foreslåede foranstaltninger vil i betydelig grad reducere risikoen for, at der opstår en situation, hvor nationale foranstaltninger til sikring af forsyningsikkerheden forvrider konkurrencen eller resulterer i diskrimination mod udlændinge. For det første vil obligatoriske konsekvensanalyser af nye ikke-markedsbaserede foranstaltninger, der skal vedtages af medlemsstaterne, forhindre, at der træder skadelige foranstaltninger i kraft, og at disse medtages i planerne. Eksisterende foranstaltninger undersøges desuden af de andre medlemsstater i en given region. Dette bør forhindre situationer, hvor foranstaltninger, der træffes i ét land, har negative følgevirkninger i nabolandene. For det andet vil peer review-proceduren og Kommissionens overvågning bidrage til udpegelsen og afhjælpningen af problemer, der måtte opstå i forbindelse med foranstaltninger til sikring af forsyningsikkerheden.

• Målrettet regulering og forenkling

Forslaget vil i begrænset omfang øge den administrative byrde. En af de primære administrative byrder vil være behovet for at udarbejde regionale risikovurderinger og regionale forebyggende handlingsplaner og nødplaner. Eftersom løsning 3 bygger på en eksisterende bestemmelse om obligatorisk regional høring af planerne og fastsætter en mere tydelig ramme for resultatorienteret regionalt samarbejde og koordinering, øges den administrative byrde ikke markant. Denne løsning er både teknisk og juridisk gennemførlig, sådan som det er tilfældet med de fælles forebyggende handlingsplaner for Det Forenede Kongerige og Irland, og som påvist i den rapport om stresstesten fra 2014, der er udarbejdet af de baltiske stater og Finland i fællesskab.

For at kunne gennemføre planerne rettidigt er det nødvendigt at ansvaret og tidshorisonterne klart fastlægges. Dette kan opnås på flere måder. I nogle tilfælde er der f.eks. et sekretariat, mens nogle medlemsstater indtil nu har valgt en rotationsordning vedrørende ansvaret for en given plan. Kommissionen er klar til at vejlede og fremme processen, i det omfang det er

relevant, sådan som den gjorde i forbindelse med stresstestens fokusgrupper og i BEMIP-fokusgruppen for det regionale samarbejde mellem de baltiske stater og Finland.

Den administrative byrde vil uvægerligt øges, selv hvis de regionale planer erstatter de nationale planer med tanke på at undgå dobbeltarbejde. Det kan også anføres, at det er mere tidskrævende at skulle blive enige om planerne på regionalt niveau, og at det vil kræve yderligere ordninger. Af den grund og for at begrænse byrderne yderligere foreslås det, at de regionale risikovurderinger og regionale planer ajourføres hvert fjerde år i stedet for hvert andet år, som det er tilfældet i henhold til den nuværende forordning.

De planer, der udarbejdes i henhold til nærværende forordning, skal være i overensstemmelse med energiunionens strategiske planlægning og rapporteringsværktøjer. De nødplaner og forbyggende handlingsplaner, der udarbejdes i henhold til nærværende forordning, er imidlertid ikke politikdokumenter, hvori der fastsættes strategiske politikmuligheder. De er af natur tekniske, idet formålet med dem er at forhindre, at der opstår en nødsituation, eller at en nødsituation optræder, og afbøde konsekvenserne heraf.

- **Grundlæggende rettigheder**

Ikke relevant.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for Unionens budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen vil overvåge, hvordan medlemsstaterne gennemfører de ændringer, der indføres med denne nye forordning om gasforsyningsikkerhed. Øget engagement samt tilsyns- og overvågningsbeføjelser bør sikre bedre overholdelse af reglerne i hele EU. Hvor det er nødvendigt, vil Kommissionen tilbyde at hjælpe medlemsstaterne med gennemførelsen af de nødvendige lovændringer ved at afholde workshoper med alle medlemsstaterne, eller bilaterale møder, hvis nogle af dem skulle anmode herom. Hvis en medlemsstat ikke opfylder sine forpligtelser om gennemførelse og anvendelse af EU-lovgivningen, og hvis det er nødvendigt, indleder Kommissionen den procedure, der er fastsat i artikel 258 i TEUF.

Kommissionen vil også permanent overvåge forsyningsikkerheden i EU og regelmæssigt rapportere til Gaskoordinationsgruppen.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Den reviderede forordning indeholder følgende elementer:

1. Bedre regionalt samarbejde og koordinering som den mest omkostningseffektive tilgang til at forbedre forsyningsikkerheden i hele EU:

- Obligatoriske regionale forebyggende handlingsplaner og nødplaner (i det følgende benævnt "planerne") og regionale risikovurderinger, der udarbejdes i fællesskab på grundlag af de obligatoriske modeller, der er fastlagt i bilagene til forordningen.

- Med henblik på at danne udgangspunkt for det regionale samarbejde, indeholder bilag I til forordningen et illustreret forslag til sammensætningen af regionerne, udfærdiget på baggrund af kriterierne i artikel 3, stk. 7 (jf. det foreslåede kort under løsning 2 i konsekvensanalysen). Efter Kommissionens mening er dette forslag den bedste måde at sikre gasforsyningsikkerheden på i tilfælde af en nødsituation. Så vidt muligt bygger forslaget på eksisterende regionale samarbejdsstrukturer, der er oprettet af medlemsstaterne og Kommissionen, navnlig de regionale grupper, der er oprettet i henhold til forordning (EU) nr. 347/2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energinfrastruktur¹⁰ (i det følgende benævnt "TEN-E-forordningen"). Eftersom nærværende forordning og TEN-E-forordningen har forskellige formål, er der imidlertid foretaget ændringer af de regionale gruppers størrelse og sammensætning. Med henblik på denne forordning bør der derfor tages højde for følgende kriterier, jf. artikel 3, stk. 7, når de regionale grupper oprettes: forsyningsmønstret, eksisterende og planlagte sammenkoblinger og sammenkoblingskapaciteten mellem medlemsstaterne, markedets udvikling og modenhed, eksisterende regionale samarbejdsstrukturer og antallet af medlemsstater i en region, som bør begrænses for at sikre en funktionsdygtig størrelse.

For eksempel bygger regionen Nordvest (Det Forenede Kongerige og Irland) på det eksisterende samarbejde mellem de to lande. Rationalet for den foreslåede sammensætning af størstedelen af regionerne (Den sydlige gaskorridor, Central-Øst, Sydøst, Det baltiske energimarked I og II) følger forsyningsmønstret i tilfælde af en afbrydelse af forsyningen fra Rusland. Sammensætningen af regionen Nord-syd Vesteuropa (Belgien, Frankrig, Luxembourg, Spanien, Nederlandene og Portugal) afspejler det faktum, at gasmarkedet i denne del af EU er modent og meget udviklet. Dette kan vise sig at være den bedste måde at undgå en nødsituation på eller, hvis en sådan skulle opstå, afbøde konsekvenserne af den på.

- De regionale planer underkastes peer review. Kommissionen arrangerer dette og udvælger medlemmerne af hvert peer review-hold (et pr. region) blandt de kandidater, som medlemsstaterne indstiller. Kommissionen deltager som observatør.

- Gaskoordinationsgruppen drøfter planerne med udgangspunkt i resultaterne af den gennemførte peer review, med henblik på at sikre at planerne for forskellige regioner er i overensstemmelse med hinanden.

- Hen mod slutningen af processen kan Kommissionen anmode om ændringer af planerne, idet den udsteder afgørelser herom, hvorefter den godkender planerne.

2. Mere detaljerede forpligtelser med henblik på at sikre at den nødvendige infrastruktur er til rådighed:

- N-1-beregningerne skal ledsages af en national hydraulisk beregning og EU-dækkende simuleringer, som udføres af ENTSO for gas, og som svarer til de simuleringer, der blev udført i forbindelse med stresstesten i sommeren 2014.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 af 17. april 2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF og ændring af forordning (EF) nr. 713/2009, (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009, EUT L 115, 25.4.2013, s. 39.

- Hvad angår modsatrettede strømme, skal alle sammenkoblingspunkter være udstyret med permanent transmissionskapacitet i modsat retning, medmindre der er indrømmet en undtagelse.

i) Afgørelserne om at indrømme en undtagelse eller beslutningerne om, hvilket kapacitetsniveau der skal opbygges, træffes sammen med de kompetente myndigheder på begge sider af sammenkoblingspunktet (i det følgende benævnt "fælles afgørelse") og efter høring af de andre medlemsstater langs gasforsyningskorridoren, Kommissionen og Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (i det følgende benævnt "ACER").

ii) ACER afgiver en udtalelse om den kompetente myndigheds fælles afgørelse.

iii) Kommissionen kan, under hensyntagen til ACER's udtalelse, træffe afgørelse om ændringer til den kompetente myndigheds fælles afgørelse. Kommissionens beføjelse til at vedtage en afgørelse på dette område vil ikke længere være begrænset til sager, der drejer sig om uenigheder mellem medlemsstaterne.

iv) Hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse inden en nærmere fastsat frist, udarbejder ACER en afgørelse, der indeholder et forslag til en indrømmelse eller fastsætter en given transmissionskapacitet i modsat retning. ACER's afgørelse danner grundlaget for en Kommissionsafgørelse, der omfatter betingelserne for indrømmelsen eller fastsætter en given kapacitet.

v) Eksisterende indrømmelser skal revideres i overensstemmelse med den nye procedure.

3. Forbedret risikovurdering og risikoforebyggelse:

- Bedre adgang til oplysninger:

i) Begrænset udvidelse af omfanget af de kontraktmæssige oplysninger, som Kommissionen automatisk får meddelelse om i henhold til de nuværende ordninger (dvs. som minimum gasmængder på dagsbasis, månedsbasis og årsbasis). Sådanne oplysninger fremsendes ikke længere i samlet form.

ii) De kompetente myndigheder vil få beføjelse til at anmode naturgasvirksomhederne om yderligere oplysninger, herunder kontraktmæssige oplysninger, inden der opstår en nødsituation, dog kun i behørigt begrundede tilfælde (f.eks. i tilfælde af en mulig trussel). Kommissionen kan anmode om adgang til sådanne oplysninger og kan også udløse anmodninger fra de kompetente myndigheder. Denne bestemmelse indføres på baggrund af Kommissionens erfaringer fra vinteren 2014/2015, hvor Kommissionen observerede, at gasforsyningen fra Rusland til en række gasvirksomheder i EU blev reduceret. Kommissionen modtog imidlertid kun begrænsede oplysninger herom til brug ved dens vurdering af udviklingen, idet de kompetente myndigheder ikke havde noget retligt grundlag for at anmode de berørte gasvirksomheder om at udlevere sådanne specifikke oplysninger, når der ikke var tale om en nødsituation.

iii) Naturgasvirksomhederne vil automatisk skulle meddele den kompetente myndighed og Kommissionen kontrakter, der er relevante for forsyningsikkerheden, så snart sådanne er blevet underskrevet eller ændret. Kontrakter, der er relevante for forsyningsikkerheden, er langsigtede kontrakter (dvs. gyldige i mere end et år), som individuelt eller kumulativt sammen med andre kontrakter indgæet med den samme leverandør eller dennes

søsterselskaber leverer mere end 40 % af det årlige naturgasforbrug i den berørte medlemsstat til en enkelt naturgasvirksomhed eller dennes søsterselskaber.

iv) Automatisk meddelelse udløses, når en kontrakt, der opfylder tærskelkriteriet, indgås eller ændres. Selv kontrakter, der ikke opfylder dette kriterium, kan imidlertid være relevante for vurderingen af gasforsyningsikkerhedssituationen. Selv om markedet har udviklet sig på en sådan måde, at meget langsigtede kontrakter nu er sjældne, eksisterer de stadig. Hvis en langsigtet kontrakt indgås, lige inden denne forordning træder i kraft, vil den ikke være omfattet af forpligtelsen om automatisk meddelelse til den kompetente myndighed og til Kommissionen. Hvis en kontrakt indeholder en klausul, der knytter prisen til prisen på handelspladsen, kan den desuden ikke ændres i en længere årrække. Med andre ord vil forpligtelsen om automatisk meddelelse af ændringer heller ikke gælde.

I lyset af denne situation har Kommissionen og de kompetente myndigheder brug for beføjelser til at kunne anmode om, at der gives meddelelse om kontrakter, også selv om de ikke er blevet ændret eller ikke opfylder tærskelkriteriet. Derfor kan Kommissionen eller de kompetente myndigheder i behørigt begrundede tilfælde, såsom dem der er beskrevet ovenfor, anmode om meddelelse af kontrakter, hvis sådanne kontrakter er nødvendige for udarbejdelsen af en omfattende vurdering af en kontraktmæssig rammes konsekvenser for forsyningsikkerhedssituationen i en medlemsstat, en region eller Unionen som helhed, og navnlig for de meddelte risikovurderinger, forebyggende handlingsplaner og nødplaner.

Eftersom de kompetente myndigheders eller Kommissionens anmodning kan omfatte kontrakten i sin helhed, kan de kompetente myndigheder også modtage prisoplysninger. Kommissionen kan derpå anvende disse oplysninger fra kontrakterne til at vurdere forsyningsikkerhedssituationen i EU som helhed, og navnlig til at vurdere de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne. Hvis naturgasvirksomheden ikke overholder meddelelsespligten, kan Kommissionen anlægge traktatbrudssøgsmål mod den medlemsstat, hvis kompetente myndigheder har beføjelsen til at modtage eller anmode om kontrakten.

Det faktum, at Kommissionen fremover vil få bedre adgang til oplysninger om kommercielle kontrakter, har ingen som helst virkning for dens nuværende overvågning af gask markedet. Den vil stadig gribe ind, hvis der konstateres markedsmissbrug.

- Med henblik på forpligtelsen til i risikovurderingen at vurdere alle relevante risici såsom naturkatastrofer, teknologiske, kommercielle, finansielle, sociale, politiske og markedsrelaterede risici bør planerne fastsætte effektive, forholdsmæssige og ikke-diskriminerende foranstaltninger, der dækker alle risici. Formålet med denne forpligtelse er at forbedre gennemsigtigheden og opfordre til deling af bedste praksis.

4. Øget overvågning af forpligtelsen til at levere gas til visse forbrugerkategorier, selv under krævende forhold (**forsyningsstandard**):

- Der foretages ingen ændring af forsyningsstandard i forhold til den gældende forordning, som garanterer en uafbrudt gasforsyning til beskyttede kunder i en periode på minimum 7 eller 30 kalenderdage afhængig af det fastsatte scenario, selv i tilfælde af knappe gasforsyninger og/eller usædvanlig høj efterspørgsel.

- Bedre Kommissionsovervågning af eksisterende nationale foranstaltninger til sikring af overholdelsen af forsyningsstandard (ved hjælp af Kommissionsafgørelser om planerne) med henblik på at undgå for ringe eller for megen beskyttelse, som kan medføre negative konsekvenser for mere sårbare medlemsstater.

- Nye ikke-markedsbaserede foranstaltninger til overholdelse af forsyningsstandarden underkastes en konsekvensanalyse og skal meddeles Kommissionen, som vurderer, om de er forholdsmæssige samt deres virkning for det indre marked og konsekvenserne for andre medlemsstaters forsyningssikkerhed. Kommissionen kan vedtage en afgørelse, hvori der anmodes om, at der foretages ændringer af foranstaltningerne, der ikke kan træde i kraft, hvis de ikke overholder denne afgørelse.

5. Forordningen indarbejder eksplicit det nye **solidaritetsprincip**:

- Hvis en medlemsstat, som forordningen giver mulighed for, anvender en forhøjet standard, der kan reducere gasstrømmene fra et land til et andet og derved forværre forsyningssikkerhedssituationen i en nabomedlemsstat, skal den forhøjede forsyningsstandard genetableres til EU-standardniveauet (som garanterer levering til alle beskyttede kunder) i tilfælde af en nødsituation.

- Det vil være obligatorisk at anvende solidaritetsprincippet på baggrund af tekniske og administrative ordninger, der er aftalt mellem medlemsstaterne. Kunder andre end privatkunder, kunder, der leverer væsentlige sociale tjenester, og fjernvarmeinstallationer kan ikke fortsat få leveret gas i en given medlemsstat - selv ikke hvis der ikke er tale om en nødsituation - så længe privatkunder, kunder, der leverer væsentlige sociale tjenester, og fjernvarmeinstallationer i en anden medlemsstat, der står i en nødsituation, og som er det første land transmissionsnettet er forbundet til, ikke får leveret gas.

6. Definitionen af beskyttede kunder fastholdes (dvs. små og mellemstore virksomheder kan betragtes som beskyttede kunder, hvis medlemsstaten beslutter det). Medlemsstaterne vil dog som en del af deres planer skulle indføre foranstaltninger til løsning af kritiske spørgsmål og for at forhindre, at kunder, der ikke er berettiget til det, forbruger gas, der skulle have været leveret til beskyttede kunder. Medlemsstaterne kan træffe afgørelse om disse foranstaltningers natur.

7. Hvad angår anvendelsen af forordningen på forholdet mellem kontraherende parter i Energifællesskabet og EU-medlemsstater, omfatter den reviderede forordning EU-medlemsstaternes specifikke forpligtelser af grænseoverskridende karakter over for kontraherende parter og bør efterfølges Energifællesskabets vedtagelse af en fælles akt, der vedtager og integrerer forordningen i Energifællesskabet og indfører gensidige forpligtelser, for så vidt angår relationen mellem de kontraherende parter i Energifællesskabet og medlemsstaterne. Disse forpligtelser finder først anvendelse, når Kommissionen har truffet en afgørelse, der bekræfter, at de gensidige forpligtelser anvendes på forholdet mellem hver kontraherende part og medlemsstaterne. Forpligtelserne vil berøre rammen for risikovurderinger, risikoforebyggelse og nødforanstaltninger.

8. Hvad angår indkøbsmekanismer, fastsættes det klart i forordningen, at medlemsstaterne og naturgasvirksomhederne har fuld frihed til at undersøge de potentielle fordele ved fælles indkøb af naturgas som et middel til håndtering af situationer med forsyningsmangel. Sådanne mekanismer bør være i overensstemmelse med Verdenshandelsorganisationens og EU's konkurrenceregler, navnlig Kommissionens retningslinjer for horisontale samarbejdsaftaler.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningssikkerheden og ophævelse af forordning (EU) nr. 994/2010

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹¹,
 under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹²,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Naturgas (i det følgende benævnt "gas") er fortsat en afgørende komponent i Unionens energiforsyning. En stor andel af denne gas importeres til Unionen fra tredjelande.
- (2) En betydelig afbrydelse af gasforsyningen kan påvirke alle medlemsstater, Unionen som helhed og kontraherende parter i traktaten om oprettelse af energifællesskabet, undertegnet i Athen den 25. oktober 2005. En afbrydelse kan også skade EU's økonomi alvorligt og få meget store samfundsmæssige konsekvenser, særligt for mere sårbare kunde grupper.
- (3) Formålet med denne forordning er at sikre, at der træffes alle de nødvendige foranstaltninger til opretholdelse af en uafbrudt gasforsyning i hele Unionen, dog særligt til beskyttede kunder i forbindelse med vanskelige klimaforhold eller i tilfælde af afbrydelser i forsyningen. Disse målsætninger bør nås ved hjælp af de mest omkostningseffektive foranstaltninger, og på en måde så konkurrencen på energimarkederne ikke forvrides.
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 994/2010 af 20. oktober 2010 om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningssikkerheden har allerede haft en væsentlig positiv indvirkning på Unionens naturgasforsyningssikkerhed, både hvad angår forberedelse og afbødning. Medlemsstaterne er bedre rustede til at modstå en forsyningskrise, nu hvor de er forpligtede til at udarbejde planer, der indeholder såvel forebyggende foranstaltninger som nødforanstaltninger, og de er bedre beskyttede, nu hvor de skal opfylde en række forpligtelser vedrørende infrastrukturkapacitet og gasforsyning. Den gennemførelsesrapport, der blev udarbejdet i oktober 2014 i

¹¹ EUT C af , s. .

¹² EUT C af , s. .

henhold til forordning (EU) nr. 994/2010, fremhæver imidlertid en række områder, hvor forbedringer af denne forordning ville kunne understøtte Unionens forsyningssikkerhed yderligere.

- (5) I Kommissionens meddelelse fra oktober 2014 om det europæiske gassystems modstandsdygtighed på kort sigt¹³ analyseres konsekvenserne af en delvis eller hel afbrydelse af gasforsyningen fra Rusland, og det konkluderes, at tilgange, der udelukkende har et nationalt sigte, ikke er særlig effektive i tilfælde af en alvorlig afbrydelse som følge af deres afgrænsningsområde, der pr. definition er begrænset. Denne stresstest viste, hvordan en tilgang, der er mere målrettet samarbejde medlemsstaterne imellem, ville kunne reducere konsekvenserne af meget alvorlige afbrydelser i de mest sårbare medlemsstater.
- (6) Kommissionens meddelelse fra februar 2015 om en rammestrategi for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik¹⁴ fremhæver det faktum, at energiunionen bygger på solidaritet og tillid, og begge dele er nødvendige for energisikkerheden. Denne forordning bør tilstræbe at øge solidariteten og tilliden mellem medlemsstaterne og indføre de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå denne målsætning, og dermed bane vejen for virkeliggørelsen af energiunionen.
- (7) Energiforsyningssikkerheden i Unionen og redueringen af de enkelte medlemsstats risiko for eksponering for skadelige virkninger som følge af afbrydelser af forsyningerne garanteres bedst ved et velfungerende indre gasmarked. Trues en medlemsstats forsyningssikkerhed, er der en risiko for, at ensidige foranstaltninger truffet af denne medlemsstat kan bringe det indre gasmarkeds funktion i fare og skade gasforsyningen til kunder i andre medlemsstater. For at gøre det muligt for det indre gasmarked at fungere selv i situationer med forsyningsknaphed er det nødvendigt at sikre solidaritet og koordinering i forbindelse med forsyningskriser, såvel hvad angår forebyggende tiltag som reaktionen på faktiske afbrydelser af forsyningen.
- (8) Potentialet for at anvende mere effektive og mindre omkostningstunge foranstaltninger gennem regionalt samarbejde er indtil videre ikke blevet udnyttet fuldt ud. Dette vedrører ikke kun bedre koordinering af nationale afbødningsforanstaltninger i nødsituationer, men også af nationale forebyggende foranstaltninger, såsom national oplagring eller politikker vedrørende flydende naturgas (i det følgende benævnt "LNG"), som potentielt kan være strategisk vigtige for visse regioner.
- (9) I solidaritetens ånd bør regionalt samarbejde med deltagelse af offentlige myndigheder og naturgasvirksomheder være det vejledende princip i denne forordning, med det formål at fastslå de relevante risici i hver region og optimere fordelene ved koordinerede foranstaltninger til afbødning af disse risici samt gennemføre de foranstaltninger, der er mest omkostningseffektive for Unionens kunder.
- (10) Visse kunder, herunder privatkunder og kunder, der leverer væsentlige sociale tjenester, er særligt sårbare og kan have behov for beskyttelse. Definitionen på disse beskyttede kunder bør ikke være i modstrid med Unionens solidaritetsmekanismer.
- (11) Gasforsyningssikkerheden bør være et fælles ansvar, der deles af naturgasvirksomhederne, medlemsstaterne via deres kompetente myndigheder og Kommissionen inden for deres respektive kompetenceområder. Et sådant fælles ansvar

¹³ COM(2014) 654 final

¹⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank, COM(2015) 80 final.

forudsætter et meget tæt samarbejde mellem disse parter. Dog kan kunder, som bruger gas til elproduktion eller industrielle formål, også spille en vigtig rolle for gasforsyningssikkerheden via deres evne til at reagere på en krise med foranstaltninger på efterspørgselssiden, f.eks. afbrydelige kontrakter og brændselsomlægning, som har direkte indvirkning på balancen mellem udbud og efterspørgsel.

- (12) Som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF¹⁵ arbejder de kompetente myndigheder tæt sammen med andre relevante nationale myndigheder, navnlig med nationale regulerende myndigheder, når de udfører de opgaver, der er fastsat i nærværende forordning.
- (13) Infrastrukturstandarderne bør pålægge medlemsstaterne at opretholde et minimum af infrastruktur for at sikre en vis grad af redundans i systemet i tilfælde af en afbrydelse af den største enkeltstående infrastruktur. Idet en analyse med reference til N-1-indikatoren er en ren kapacitetsbaseret tilgang, bør resultaterne af N-1 kompletteres af en detaljeret analyse, der også medtager gasstrømme.
- (14) I medfør af forordning (EU) nr. 994/2010 sikrer transmissionssystemoperatørerne en tovejskapacitet, som er permanent på alle grænseoverskridende sammenkoblingspunkter, medmindre der er indrømmet en undtagelse fra denne forpligtelse. Dette har til formål at sikre, at der altid tages højde for de mulige fordele ved permanent tovejskapacitet, når der planlægges nye sammenkoblingslinjer. Tovejskapacitet kan imidlertid både anvendes til at levere gas til såvel nabomedlemsstaterne som til andre langs gasforsyningskorridoren. De fordele, som permanent tovejskapacitet har for forsyningssikkerheden, bør derfor ses i et bredere perspektiv, der har fokus på solidaritet og øget samarbejde. Når det overvejes at gennemføre tovejskapacitet, bør der derfor udarbejdes en cost-benefit-analyse, der tager højde for hele transportkorridoren. De kompetente myndigheder bør derfor pålægges at revurdere de undtagelser, der er indrømmet i henhold til forordning (EU) nr. 994/2010 på grundlag af resultaterne af de regionale risikovurderinger.
- (15) I Rådets direktiv 2008/114/EF¹⁶ fastsættes en proces med henblik på at forbedre sikkerheden for udpegede kritiske europæiske infrastrukturer, herunder visse gasinfrastrukturer i Unionen. Med direktiv 2008/114/EF og denne forordning bidrages der til at skabe en helhedsorienteret indfaldsvinkel til Unionens energiforsyningssikkerhed.
- (16) I forordningen fastsættes der standarder for forsyningssikkerhed, der er tilstrækkeligt harmoniserede, og der, som minimum, tager højde for situationer, som den der opstod i januar 2009, da gasforsyningen fra Rusland blev afbrudt. Disse standarder tager højde for forskellene mellem medlemsstaterne, offentlige serviceforpligtelser og foranstaltninger til forbrugerbeskyttelse som omhandlet i artikel 3 i direktiv 2009/73/EF. Forsyningssikkerhedsstandarderne bør være stabile for at tilvejebringe den nødvendige retssikkerhed, bør være klart defineret og bør ikke pålægge naturgasvirksomheder urimelige og uforholdsmæssigt store byrder. De bør også sikre naturgasvirksomheder i Unionen lige adgang til nationale kunder.
- (17) En regional tilgang til risikovurdering samt definition og vedtagelse af forebyggende og afbødende foranstaltninger gør det muligt at koordinere indsatsen og dermed

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94).

¹⁶ Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75).

generere betydelige fordele, for så vidt angår effektiviteten af foranstaltningerne og optimeringen af ressourcerne. Dette gælder navnlig foranstaltninger, der skal sikre en kontinuerlig forsyning til beskyttede kunder under meget krævende forhold, og foranstaltninger, der skal afbøde konsekvenserne af en nødsituation. En vurdering af indbyrdes forbundne risici på regionalt niveau, hvilket både er mere omfattende og mere præcist, vil sikre, at medlemsstaterne er bedre forberedte på en hvilken som helst krisesituation. I en nødsituation sikrer en koordineret og på forhånd aftalt tilgang til forsyningsikkerhed desuden en konsekvent reaktion og reducerer risikoen for den slags negativt afsmittende virkninger, som rent nationale tilgange kan have for nabomedlemsstaterne.

- (18) Regionerne fastsættes så vidt muligt på grundlag af eksisterende regionale samarbejdsstrukturer, der er oprettet af medlemsstaterne og Kommissionen, navnlig de regionale grupper, der er oprettet i henhold til forordning (EU) nr. 347/2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur¹⁷ (TEN-E-forordningen). Eftersom denne forordning og TEN-E-forordningen imidlertid har forskellige formål, er der ikke nødvendigvis sammenfald mellem de respektive regionale grupper, for så vidt angår størrelse og struktur.
- (19) Med henblik på denne forordning bør der derfor tages højde for følgende kriterier, når de regionale grupper oprettes: forsyningsmønstret, eksisterende og planlagte sammenkoblinger og sammenkoblingskapaciteten mellem medlemsstaterne, markedets udvikling og modenhed, eksisterende regionale samarbejdsstrukturer og antallet af medlemsstater i en region, som bør begrænses for at sikre, at gruppen opretholder en funktionsdygtig størrelse.
- (20) For at det regionale samarbejde kan gennemføres, bør medlemsstaterne oprette en samarbejds mekanisme i hver region. Denne eller sådanne mekanismer bør udvikles tilstrækkeligt på forhånd til, at risikovurderingen kan udarbejdes, og der kan udarbejdes anvendelige planer på regionalt niveau. Medlemsstaterne kan frit vælge den samarbejds mekanisme, der er bedst egnet for en given region. Kommissionen bør have rollen som formidler i den overordnede proces og videregiver bedste praksis inden for oprettelsen af regionalt samarbejde, som f.eks. oprettelsen af en vekslende koordinatorfunktion i regionen, der tager sig af forberedelsen af de forskellige dokumenter eller opretter særlige organer. Hvis der ikke er en samarbejds mekanisme, kan Kommissionen foreslå en egnet samarbejds mekanisme for en given region.
- (21) Når der udarbejdes en omfattende risikovurdering, der skal forberedes på regionalt niveau, bør de kompetente myndigheder vurdere de naturlige, teknologiske, kommercielle, finansielle, sociale, politiske og markedsrelaterede risici samt eventuelle øvrige relevante risici, herunder afbrydelsen af forsyningen fra den største enkeltstående leverandør, hvor dette er relevant. Alle risici bør afdækkes ved hjælp af effektive, forholdsmæssige og ikke-diskriminerende foranstaltninger, der fastsættes i den forebyggende handlingsplan og i nødplanen. Resultaterne af risikovurderingerne bør også bidrage til de risikovurderinger af alle farer, der er omhandlet i artikel 6 i afgørelse nr. 1313/2013/EU¹⁸.

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 af 17. april 2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF og ændring af forordning (EF) nr. 713/2009, (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009 (EUT L 115, 25.4.2013, s. 39).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU af 17. december 2013 om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 24).

- (22) Med henblik på at bidrage til risikovurderingen bør det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas (i det følgende benævnt "ENTSO for gas") i samarbejde med Gaskoordinationsgruppen og det europæiske net af elektricitetstransmissionssystemoperatører (i det følgende benævnt "ENTSO for elektricitet") gennemføre EU-dækkende simuleringer svarende til de stresstest, der blev gennemført i 2014.
- (23) For at sikre maksimalt beredskab med henblik på at undgå en forsyningsafbrydelse og afbøde konsekvenserne heraf, såfremt en sådan alligevel finder sted, udarbejder de kompetente myndigheder i en given region forebyggende handlingsplaner og nødplaner efter at have hørt de interesserede parter. De regionale planer bør tage højde for hver medlemsstats særlige forhold. De bør også tydeligt definere naturgasvirksomhedernes og de kompetente myndigheders roller og ansvarsområder. Nationale foranstaltninger bør sammensættes, så de tager fuldt højde for de regionale foranstaltninger i de forebyggende handlingsplaner og i nødplanerne. De bør også sammensættes således, at de tager højde for nationale risici på en sådan måde, at der drages fuld fordel af de muligheder, som regionalt samarbejde giver. Planerne bør have teknisk og operationel karakter, idet deres formål er at medvirke til at forhindre, at en nødsituation opstår eller eskalerer, og at konsekvenserne af en sådan afbødes. Planerne bør tage højde for elsystemernes sikkerhed og være i overensstemmelse med energiunionens strategiske planlægning og rapporteringsværktøjer.
- (24) Naturgasvirksomhedernes og de kompetente myndigheders roller og ansvarsområder bør derfor defineres præcist for at opretholde et velfungerende indre gasmarked, og dette gælder navnlig i forbindelse med afbrydelser af forsyningen og i krisesituationer. Sådanne roller og ansvarsområder bør fastlægges på en sådan måde, at der sikres overholdelse af en tresidig tilgang, som først vil inddrage de relevante naturgasvirksomheder og industrien, derefter medlemsstaterne på nationalt eller regionalt niveau og derpå Unionen. Denne forordning bør sætte naturgasvirksomheder og kunder i stand til at forlade sig på markedsmekanismer så længe som muligt, når afbrydelser skal håndteres. Den bør imidlertid også fastsætte mekanismer, som kan anvendes, når markederne alene ikke længere er i stand til på passende vis at håndtere en afbrydelse af gasforsyningerne.
- (25) I tilfælde af en forsyningskrise bør alle markedsaktører gives tilstrækkelig mulighed for at reagere på situationen med markedsbaserede foranstaltninger. Hvis puljen af mulige markedsforanstaltninger er opbrugt, og de anvendte foranstaltninger stadig ikke er tilstrækkelige, bør medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder træffe foranstaltninger for at eliminere eller afbøde konsekvenserne af forsyningskrisen.
- (26) Hvis en medlemsstat planlægger at indføre ikke-markedsbaserede foranstaltninger, bør disse ledsages af en beskrivelse af deres økonomiske virkninger. Dette sikrer, at kunderne har de oplysninger om omkostningerne ved sådanne foranstaltninger, som de har brug for, og at foranstaltningerne er gennemsigtige, særlig hvad angår deres andel af gasprisen.
- (27) I marts 2015 efterlyste Det Europæiske Råd muligheder for frivillige mekanismer til samling af efterspørgslen i fuld overensstemmelse med Verdenshandelsorganisationens ("WTO's") og EU's konkurrenceregler. Dette vil gøre det muligt for medlemsstaterne og naturgasvirksomhederne at udforske de potentielle fordele ved fælles indkøb af gas som et middel til håndtering af situationer med forsyningsmangel i overensstemmelse med disse regler.

- (28) Foranstaltninger på efterspørgselssiden, såsom brændselsomlægning eller reducere af gasforsyningen til store industrikunder i en rækkefølge, der er økonomisk effektiv, kan komme til at spille en værdifuld rolle for energiforsyningsikkerheden, hvis de kan anvendes hurtigt og reducere efterspørgslen betydeligt i tilfælde af en afbrydelse af gasforsyningen. Der bør gøres mere for at fremme energieffektivitet, særlig hvor der er behov for foranstaltninger på efterspørgselssiden. Der skal tages højde for den miljømæssige indvirkning af enhver foreslået foranstaltning, hvad enten det er på efterspørgsels- eller udbudssiden, idet der så vidt muligt foretrækkes foranstaltninger med mindst mulig indvirkning på miljøet. Samtidig tages aspekter som energiforsyningsikkerhed og konkurrencedygtighed i betragtning.
- (29) Ved udarbejdelsen og gennemførelsen af den forebyggende handlingsplan og nødplanen bør de kompetente myndigheder altid tage hensyn til den sikre drift af gassystemet på regionalt og nationalt niveau. De skal i disse planer behandle og fastsætte de tekniske begrænsninger, der indvirker på nettets drift, herunder de tekniske og sikkerhedsmæssige årsager, der kan begrunde en begrænsning af strømmene i en nødsituation.
- (30) I visse dele af Unionen leveres der gas med lav brændværdi. Som følge af dens karakteristika kan denne gas ikke anvendes i udstyr, der er beregnet til gas med høj brændværdi. Det er imidlertid muligt at anvende gas med høj brændværdi i udstyr, der er beregnet til gas med lav brændværdi, forudsat at gassen er blevet omdannet til gas med lav brændværdi, f.eks. ved at tilføje nitrogen. De specifikke karakteristika for gas med lav brændværdi bør behandles på nationalt og regionalt niveau og tages i betragtning i forbindelse med risikovurderingen og de forebyggende handlings- og nødplaner.
- (31) Det er nødvendigt at sikre påregneligheden af den foranstaltning, der skal træffes i en nødsituation, så alle markedsdeltagerne har tilstrækkelig mulighed for at reagere og også forberede sig på de pågældende omstændigheder. De kompetente myndigheder bør derfor holde sig til deres nødplan. I behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde bør de kunne træffe foranstaltninger, der afviger fra disse planer. Det er også vigtigt, at nødsituationer offentliggøres på en mere gennemsigtig og forudsigelig måde. Oplysninger om systemets balanceringsposition (den samlede status for transmissionsnettet), som der er fastsat regler om i Kommissionens forordning (EU) nr. 312/2014¹⁹, kan spille en vigtig rolle i denne henseende. Disse oplysninger bør være tilgængelige i realtid for de kompetente myndigheder og for de nationale regulerende myndigheder, såfremt sidstnævnte ikke er den kompetente myndighed.
- (32) De forebyggende handlingsplaner og nødplaner bør regelmæssigt ajourføres og offentliggøres. De bør underkastes peer review. Peer review-processen gør det muligt på et tidligt tidspunkt at opdage uoverensstemmelser og tiltag, der kan bringe andre medlemsstaters forsyningssikkerhed i fare, og sikrer dermed, at planer for forskellige regioner er forenelige med hinanden. Det gør det også muligt for medlemsstaterne at udveksle bedste praksis.
- (33) For at sikre at nødplanerne altid er ajourførte og effektive, bør medlemsstaterne ind imellem ajourføringerne af dem gennemføre test, idet der simuleres scenarier med middel og højt stressniveau og reaktioner i realtid. De kompetente myndigheder bør fremlægge testresultaterne for Gaskoordinationsgruppen.

¹⁹ Kommissionens forordning (EU) nr. 312/2014 af 26. marts 2014 om en netregel for balancering af gastransmissionsnet (EUT L 91 af 27.3.2014, s. 15).

- (34) Med henblik på at fremme risikovurderingen og udarbejdelsen af de forebyggende handlingsplaner og nødplaner samt peer review og Kommissionens vurdering heraf er der behov for omfattende obligatoriske modeller, som dækker alle de risici, der skal omfattes af risikovurderingen, og alle elementerne i de forebyggende handlingsplaner og nødplaner.
- (35) For at fremme kommunikationen mellem medlemsstaterne og Kommissionen gives der meddelelse om de forebyggende handlingsplaner, nødplanerne og alle andre dokumenter og oplysninger, der er omfattet af denne forordning, ved brug af et standardiseret elektronisk anmeldelsessystem.
- (36) Stresstesten fra oktober 2014 viste, at der er brug for solidaritet for at sikre forsyningssikkerheden i hele Unionen og for at holde de samlede omkostninger på et minimum. Hvis en medlemsstat erklærer en nødsituation, bør der anvendes en todelt tilgang for at styrke solidariteten. Først bør alle de medlemsstater, der har indført en højere forsyningsstandard, reducere denne til standardværdier for at gøre markedet mere likvidt. Såfremt dette første tiltag ikke tilvejebringer den nødvendige forsyning, bør nabomedlemsstaterne iværksætte yderligere foranstaltninger, også selv om der ikke er tale om en nødsituation, for at sikre forsyningen til privatkunder, kunder, der leverer væsentlige sociale tjenester, og fjernvarmeinstallationer i den medlemsstat, der står i en nødsituation. Medlemsstaterne bør præcisere og beskrive detaljerne i disse solidaritetsforanstaltninger i deres nødplaner og sikre en rimelig og ligelig kompensation til naturgasvirksomhederne.
- (37) Den europæiske solidaritet bør også om nødvendigt tage form af civilbeskyttelsesbistand, som ydes af Unionen og dens medlemsstater. Denne bistand bør lettes og koordineres af Unionens civilbeskyttelsesmekanisme, som er indført ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU²⁰, der sigter mod at styrke samarbejdet mellem Unionen og medlemsstaterne samt koordineringen på civilbeskyttelsesområdet for at gøre forebyggelsen, beredskabet og indsatsen i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer mere effektiv.
- (38) Med henblik på at vurdere forsyningssikkerhedssituation for en given medlemsstat, region eller for Unionen, er adgangen til de relevante oplysninger afgørende. Medlemsstaterne og Kommissionen har navnlig brug for regelmæssigt at få oplysninger fra naturgasvirksomhederne om de primære parametre for gasforsyningen, idet disse danner grundlaget for udformningen af forsyningssikkerhedspolitikkerne. Under behørigt begrundede omstændigheder, og uanset om der er erklæret en nødsituation, bør det også være muligt at få adgang til de yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at kunne vurdere den samlede gasforsyningssituation. Disse yderligere oplysninger vil typisk omfatte andre oplysninger om leveringen af gas end priser, f.eks. minimums- og maksimumsgasmængder, leveringssteder eller forsyningsmarginer. Der bør f.eks. kunne anmodes om disse oplysninger, hvis der opstår ændringer i gasforsyningsmønstret til en eller flere givne købere i en medlemsstat, som ikke ville være at forvente, hvis markedet fungerede normalt, og som potentielt kan have indflydelse på gasforsyningen i Unionen eller dele af Unionen.
- (39) I marts 2015 konkluderede Det Europæiske Råd, at gasforsyningskontrakter med leverandører fra tredjelande bør gøres mere gennemsigtige og kompatible med

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU af 17. december 2013 om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 24).

Unionens bestemmelser om energiforsyningssikkerhed. I denne kontekst bør en effektiv og målrettet mekanisme, der fremmer medlemsstaternes adgang til vigtige gasforsyningskontrakter, sikre en omfattende vurdering af de relevante risici, der kan føre til en afbrydelse af forsyningen eller gribe forstyrrende ind i de afbødende foranstaltninger, såfremt der alligevel opstår en krise. I henhold til denne mekanisme bør visse vigtige gasforsyningskontrakter automatisk meddeles medlemsstaterne straks efter deres indgåelse. Enhver forpligtelse til automatisk at give meddelelse om kontrakter bør være forholdsmæssig. Anvendes denne forpligtelse på kontrakter mellem en leverandør og en køber, der dækker 40 % af det nationale marked, rammes den rette balance, for så vidt angår lønsom administration, samtidig med at der fastsættes en klar forpligtelse for markedsdeltagerne. Dette betyder ikke, at andre gasforsyningskontrakter ikke er relevante for forsyningssikkerheden. Derfor bør medlemsstaterne have ret til at anmode om andre kontrakter, der kan påvirke en medlemsstats, en regions eller Unionens forsyningssikkerhed negativt. Kommissionen bør have samme adgang til gasforsyningskontrakterne som medlemsstaterne, eftersom det er dens opgave at vurdere, om de forebyggende handlingsplaner og nødplaner er ensartede og effektive nok i forhold til de risici, der truer forsyningssikkerheden på nationalt, regionalt og EU-niveau. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at ændre planerne for at tage højde for oplysningerne i kontrakterne. Forretningsmæssigt følsomme oplysninger bør sikres. Forbedret adgang til oplysninger om handelskontrakter bør ikke have indvirkning på Kommissionens fortløbende bestræbelser på at overvåge gasmarkedet, og Kommissionen bør gribe ind, hvis der konstateres brud på EU-lovgivningen. Bestemmelserne i denne forordning bør ikke berøre Kommissionens ret til at anlægge traktatbrudssøgsmål i overensstemmelse med artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF") og til at håndhæve konkurrencereglerne, herunder statsstøttereglerne.

- (40) Gaskoordinationsgruppen bør fungere som Kommissionens rådgiver og bistå med koordineringen af forsyningssikkerhedsforanstaltninger i tilfælde af en nødsituation på EU-niveau. Den bør også overvåge, om de foranstaltninger, der træffes i medfør af denne forordning, er tilstrækkelige og hensigtsmæssige, herunder ensartetheden af de forebyggende handlingsplaner og nødplaner, der udarbejdes af forskellige regioner og underkastes peer review.
- (41) Et af Unionens mål er at styrke Energifællesskabet, hvilket vil sikre en effektiv gennemførelse af Unionens energilovgivning og reform af energimarkedet samt fremme investeringer i energisektoren, idet Unionens og Energifællesskabets energimarkeder bliver mere integrerede. Dette indebærer også indførelsen af fælles krisestyring, idet der foreslås forebyggende handlingsplaner og nødplaner på regionalt niveau, som inkluderer de kontraherende parter i Energifællesskabet. Kommissionens meddelelse fra oktober 2014 om det europæiske gassystems modstandsdygtighed på kort sigt henviser desuden til behovet for at anvende det indre energimarkeds regler på energistrømme mellem EU's medlemsstater og de kontraherende parter i Energifællesskabet. For at sikre en effektiv krisestyring på grænserne mellem EU's medlemsstater og de kontraherende parter i Energifællesskabet bør de nødvendige ordninger i henhold til vedtagelsen af en fælles akt derfor fastlægges på en sådan måde, at et specifikt samarbejde med en enkelt kontraherende part i Energifællesskabet kan gennemføres, så snart de nødvendige gensidige bestemmelser er behørigt indført.
- (42) Da gasforsyninger fra tredjelande er centrale for Unionens gasforsyningssikkerhed, bør Kommissionen koordinere foranstaltninger angående tredjelande, samarbejde med

leverandør- og transitlande om ordninger, der kan imødegå krisesituationer, og sikre, at der opretholdes en stabil gasforsyning til Unionen. Kommissionen bør kunne indsætte en udrykningsenhed i krisesituationer med henblik på at overvåge gasstrømme til Unionen i samråd med de berørte tredjelande og, i tilfælde af en krise som følge af problemer i et tredjeland, fungere som mægler og formidler.

- (43) Hvis der findes pålidelige oplysninger om en situation uden for Unionen, som truer forsynings sikkerheden i en eller flere medlemsstater, og som kan udløse en tidlig varslingsmekanisme, der omfatter Unionen og et tredjeland, bør Kommissionen straks underrette Gaskoordinationsgruppen, og Unionen bør derpå træffe passende foranstaltninger for at forsøge at afbøde situationen.
- (44) Medlemsstater, der handler på egen hånd, kan ikke i tilstrækkelig grad opfylde målet for denne forordning, dvs. garantere en sikker gasforsyning i Unionen. På grund af foranstaltningens omfang eller virkninger kan målet bedre nås på EU-niveau. Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (45) For at sikre en hurtig reaktion fra Unionen på ændrede omstændigheder i forbindelse med gasforsynings sikkerheden bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår ændring af regioner og modeller for risikovurderinger og planer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (46) Forordning (EU) nr. 994/2010 bør ophæves. For at undgå at der opstår et tomrum, bør de forebyggende handlingsplaner og nødplaner, der er udarbejdet i henhold til forordning (EU) nr. 994/2010, fortsat gælde, indtil de nye forebyggende handlingsplaner og nødplaner, der udarbejdes i henhold til nærværende forordning er vedtaget for første gang.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1
Genstand

Ved denne forordning fastsættes bestemmelser med henblik på beskyttelse af gasforsynings sikkerheden ved at sikre, at det indre marked for naturgas (i det følgende benævnt "gas") fungerer hensigtsmæssigt og uafbrudt, ved at gøre det muligt at træffe ekstraordinære foranstaltninger, der skal implementeres, når markedet ikke længere kan levere de påkrævede gasforsyninger, og ved klart at definere og fordele ansvarsområderne, for såvel forebyggende foranstaltninger som konkrete afbrydelser af forsyningen, mellem naturgasvirksomhederne, medlemsstaterne og Unionen. Ved denne forordning fastsættes også gennemsigtige og solidariske mekanismer med henblik på koordinering, planlægning og reaktion på en nødsituation på medlemsstatsniveau, regionalt niveau eller EU-niveau.

Artikel 2

Definitioner

Definitionerne i artikel 2 i direktiv (EF) 2009/73/EF²¹ og artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009²² gælder også i denne forordning.

Derudover gælder følgende definitioner:

- 1) "beskyttede kunder": alle privatkunder, som er tilsluttet et gasdistributionsnet, og derudover, hvis den pågældende medlemsstat træffer beslutning herom, en eller flere af følgende:
 - a) små og mellemstore virksomheder, hvis de er tilsluttet et gasdistributionsnet, og væsentlige sociale tjenester, hvis de er tilsluttet et gasdistributions- eller transmissionsnet, og forudsat at sådanne virksomheder eller tjenester tilsammen ikke udgør mere end 20 % af det samlede årlige gasforbrug i medlemsstaten
 - b) fjernvarmeinstallationer i det omfang de leverer varme til privatkunder eller til de i litra a) omhandlede virksomheder eller tjenester, forudsat at disse installationer ikke kan skifte til andre brændstoffer og er tilsluttet et gasdistributions- eller transmissionsnet
- 2) "væsentlig social tjeneste": sundhedstjenester, beredskabstjenester eller sikkerhedstjenester
- 3) "national regulerende myndighed": en national regulerende myndighed, der er udpeget i henhold til artikel 39, stk. 1, i direktiv 2009/73/EF.

Artikel 3

Ansvar for gasforsyningsikkerheden

1. Gasforsyningsikkerheden er et fælles ansvar, som påhviler naturgasvirksomhederne, medlemsstaterne, navnlig via deres kompetente myndigheder, og Kommissionen inden for deres respektive aktivitets- og kompetenceområder.
2. Hver medlemsstat udpeger en national offentlig myndighed på regeringsplan eller en national regulerende myndighed som sin kompetente myndighed, som skal sikre gennemførelsen af de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning. De kompetente myndigheder samarbejder om gennemførelsen af denne forordning. Medlemsstaterne kan give den kompetente myndighed mulighed for at uddelegere specifikke opgaver, der er fastsat i denne forordning, til andre organer. Uddelegerede opgaver varetages under den kompetente myndigheds tilsyn og specificeres i de i artikel 7 omhandlede planer. Kompetencen til at erklære de i artikel 10, stk. 1, omhandlede kriseniveauer kan kun uddelegeres til en offentlig myndighed.
3. Hver medlemsstat underretter straks Kommissionen om navnet på den kompetente myndighed og om enhver ændring i den henseende. Hver medlemsstat offentliggør navnet på den kompetente myndighed.

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94).

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1775/2005 (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 36).

4. Når den kompetente myndighed gennemfører foranstaltningerne i denne forordning, fastlægger den de forskellige aktørers rolle og ansvarsområder på en sådan måde, at der sikres overholdelse af en tresidig tilgang, som først vil inddrage de relevante naturgasvirksomheder og industrien, derefter medlemsstaterne på nationalt eller regionalt niveau og derpå Unionen.
5. Kommissionen koordinerer, hvis det er relevant, de kompetente myndigheders foranstaltninger på regionalt niveau og EU-niveau som fastsat i denne forordning bl.a. i kraft af Gaskoordinationsgruppen, jf. artikel 14, eller krisestyringsgruppen, jf. artikel 11, stk. 4, navnlig i tilfælde af en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau, jf. artikel 11, stk. 1.
6. Foranstaltningerne, der er beskrevet i de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne, hvormed forsyningssikkerheden skal opretholdes, skal beskrives i detaljer, være gennemsigtige, forholdsmæssige, ikke-diskriminerende og kontrollerbare, må ikke uretmæssigt forvride konkurrencen eller den effektive funktion af det indre gasmarked og må ikke bringe gasforsyningen i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed i fare.
7. Sammensætningen af regioner med henblik på regionalt samarbejde som omhandlet i denne forordning foretages ud fra følgende kriterier:
 - a) geografisk nærhed
 - b) eksisterende og planlagte sammenkoblinger og sammenkoblingskapaciteten mellem medlemsstaterne samt forsyningsmønstret
 - c) muligheden for at samle ressourcerne og balancere risiciene for gasforsyningen i den pågældende region
 - d) markedets udvikling og modenhed
 - e) et overkommeligt antal medlemsstater pr. region
 - f) så vidt det er muligt, eksisterende regionale samarbejdsstrukturer.

Listen over regioner og deres sammensætning findes i bilag I.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 vedrørende ændringer til bilag I ud fra kriterierne i første afsnit af dette stykke, såfremt omstændighederne nødvendiggør en ændring af en region.

Artikel 4

Infrastrukturstandard

1. Hver enkelt medlemsstat eller, hvis en medlemsstat beslutter det, dennes kompetente myndighed sikrer, at de nødvendige foranstaltninger er truffet således, at hvis der indtræffer en afbrydelse af den største enkeltstående gasinfrastruktur, er den tekniske kapacitet i den resterende infrastruktur, som er fastsat i henhold til N-1-formlen som foreskrevet i bilag II, punkt 2, i stand til, uden at det berører denne artikels stk. 2, at dække det beregnede områdes samlede gasefterspørgsel i løbet af en dag med usædvanlig stor gasefterspørgsel, hvilket forekommer med en statistisk sandsynlighed en gang hvert tyvende år. Dette berører ikke systemoperatørernes ansvar for at foretage de tilsvarende investeringer og transmissionssystemoperatørernes forpligtelser i henhold til direktiv 2009/73/EF og forordning (EF) nr. 715/2009.

2. Forpligtelsen til at sikre, at den resterende infrastruktur har den tekniske kapacitet til at dække den samlede gasefterspørgsel som omhandlet i stk. 1 anses også for opfyldt, hvis den kompetente myndighed i den forebyggende handlingsplan dokumenterer, at der med passende markedsbaserede foranstaltninger på efterspørgselssiden i tilstrækkelig grad og rettidigt kan kompenseres for en afbrydelse af forsyningerne. Formlen i bilag II, punkt 4 anvendes til dette formål.
3. Hvis det er relevant ifølge den i artikel 6 omhandlede risikovurdering, kan de kompetente myndigheder i nabomedlemsstaterne aftale at opfylde forpligtelsen i denne artikels stk. 1 i fællesskab. I så fald fremlægger de kompetente myndigheder beregningen af N-1-formlen i den forebyggende handlingsplan sammen med en redegørelse for, hvordan de aftalte ordninger opfylder denne forpligtelse. Bilag II, punkt 5, finder anvendelse.
4. Transmissionssystemoperatørerne muliggør permanent fysisk kapacitet til transport af gas i begge retninger (i det følgende benævnt "tovejskapacitet") på alle sammenkoblingslinjer mellem medlemsstaterne, undtaget:
 - a) på forbindelser til produktionsfaciliteter, LNG-faciliteter og distributionsnet, eller
 - b) hvis der er indrømmet en undtagelse fra denne forpligtelse.Bilag III finder anvendelse på den procedure, der skal muliggøre eller forbedre permanent tovejskapacitet på en sammenkoblingslinje, og på proceduren for opnåelse eller forlængelse af en undtagelse fra denne forpligtelse.
5. De nationale regulerende myndigheder skal tage hensyn til de effektivt afholdte omkostninger, som påløber ved at opfylde forpligtelsen i stk. 1, og de omkostninger, der påløber ved at sikre permanent tovejskapacitet, for at give passende incitamenter, når der fastsættes eller godkendes tariffer eller metodologier på en gennemsigtig og detaljeret måde i overensstemmelse med artikel 41, stk. 8, i direktiv 2009/73/EF og artikel 13 i forordning (EF) nr. 715/2009.
6. I det omfang en investering, der muliggør eller forbedrer permanent tovejskapacitet, ikke kræves af markedet, og hvis denne investering medfører omkostninger i mere end én medlemsstat eller i én medlemsstat til fordel for en anden medlemsstat, træffer de nationale regulerende myndigheder i alle berørte medlemsstater i fællesskab beslutning om fordelingen af omkostningerne, inden der træffes beslutning om investeringer. Fordelingen af omkostningerne skal navnlig tage hensyn til fordelene ved investeringer i infrastruktur i forhold til den øgede forsyningssikkerhed for de pågældende medlemsstater og til investeringer, der allerede er foretaget i den omhandlede infrastruktur.
7. Den kompetente myndighed sikrer, at ny transmissionsinfrastruktur bidrager til forsyningssikkerheden ved at udvikle et veltilsluttet net, herunder, hvis det er relevant, ved hjælp af et tilstrækkeligt antal grænseoverskridende indgangs- og udgangspunkter i henhold til markedets efterspørgsel og de påpegede risici. Den kompetente myndighed vurderer i forbindelse med risikovurderingen, om der findes interne flaskehalse, hvorvidt den nationale indgangskapacitet og infrastruktur, navnlig i transmissionsnettet, er i stand til at tilpasse de nationale og grænseoverskridende gasstrømme til det i risikovurderingen påpegede scenario for afbrydelse af den største enkeltstående gasforsyningsinfrastruktur på nationalt niveau og den største enkeltstående gasforsyningsinfrastruktur af fælles interesse for den region, der er omhandlet i risikovurderingen.

8. Som en undtagelse fra stk. 1 i denne artikel er Luxembourg, Slovenien og Sverige ikke bundet af, men skal tilstræbe at opfylde forpligtelsen i nævnte stykke, samtidig med at gasforsyningerne til beskyttede kunder sikres i overensstemmelse med artikel 5. Denne undtagelse er anvendelig, så længe:
- for så vidt angår Luxembourg: det har mindst to sammenkoblingspunkter med andre medlemsstater ved mindst to forskellige forsyningskilder og ingen gaslagerfaciliteter på sit område
 - for så vidt angår Slovenien: det har mindst to sammenkoblingspunkter med andre medlemsstater ved mindst to forskellige forsyningskilder og hverken gaslagerfaciliteter eller en LNG-facilitet på sit område
 - for så vidt angår Sverige: det har ingen gastransit til andre medlemsstater på sit område, et årligt indenlandsk gasforbrug på mindre end 2 Mtoe, og gas udgør mindre end 5 % af det totale primære energiforbrug.

Luxembourg, Slovenien og Sverige sikrer på en gennemsigtig, detaljeret og ikke-diskriminerende måde regelmæssige markedstest af investeringer i infrastruktur og offentliggør resultaterne af disse test. De underretter Kommissionen om enhver ændring, for så vidt angår betingelserne i nævnte afsnit. Den i første afsnit fastsatte undtagelse ophører med at finde anvendelse, hvis mindst en af disse betingelser ikke er opfyldt.

Luxembourg, Slovenien og Sverige sender senest den 3. december 2018 Kommissionen en rapport, der beskriver situationen med hensyn til de i nævnte afsnit fastsatte respektive betingelser og udsigten til at opfylde forpligtelsen i stk. 1, under hensyntagen til den økonomiske virkning af opfyldelsen af infrastrukturstandard, resultaterne af testen af gasmarkedet og udviklingen på gasmarkedet samt infrastrukturprojekterne i området. På grundlag af rapporten, og såfremt de respektive betingelser i første afsnit stadig er opfyldt, kan Kommissionen beslutte, at undtagelsen fortsat kan finde anvendelse i yderligere fire år. I tilfælde af en positiv afgørelse gentages proceduren i dette afsnit efter fire år.

Artikel 5

Forsyningsstandard

- Den kompetente myndighed kræver, at naturgasvirksomheder, som den udpeger, træffer foranstaltninger for at sikre gasforsyningen til medlemsstatens beskyttede kunder i hvert af følgende tilfælde:
 - ved ekstreme temperaturer i en spidsbelastningsperiode på syv dage, der forekommer med en statistisk sandsynlighed en gang hvert tyvende år
 - i en hvilken som helst periode på mindst 30 dage med usædvanlig stor gasefterspørgsel, der forekommer med en statistisk sandsynlighed en gang hvert tyvende år
 - i en periode på mindst 30 dage i tilfælde af en afbrydelse af den største enkeltstående gasforsyningsinfrastruktur under gennemsnitlige vinterforhold.

Senest den 31. marts 2017 fremsender medlemsstaterne deres definition af beskyttede kunder, forbrugsomfanget for beskyttede kunder og deres procentandel af det samlede årlige gasforbrug i medlemsstaten til Kommissionen. Hvis en medlemsstat i sin definition af beskyttede kunder, inkluderer de i artikel 2, stk. 1, litra a) eller b) omhandlede kategorier, angiver den i sin meddelelse til

Kommissionen forbrugsomfanget for kunder i disse kategorier og hver af disse kundegrupperes procentandel af det samlede årlige gasforbrug.

Den kompetente myndighed udpeger de i første afsnit omhandlede naturgasvirksomheder og anfører dem i den forebyggende handlingsplan. Alle nye planlagte foranstaltninger til sikring af forsyningsstandarden skal efterkomme proceduren i artikel 8, stk. 4.

Medlemsstaterne kan opfylde forpligtelsen i første afsnit ved at erstatte gas med en anden energikilde, i det omfang der opnås samme niveau af beskyttelse.

2. En forhøjet forsyningsstandard, som går ud over perioden på 30 dage i stk. 1, litra b) og c), eller enhver anden forpligtelse, som er pålagt under henvisning til gasforsynings sikkerheden, skal være baseret på den i artikel 6 omhandlede risikovurdering, skal afspejles i den forebyggende handlingsplan, og:
 - a) skal overholde bestemmelserne i artikel 3, stk. 6
 - b) må ikke indvirke negativt på en medlemsstats evne til at forsyne sine beskyttede kunder i overensstemmelse med denne artikel i tilfælde af en nødsituation på nationalt niveau, regionalt niveau eller EU-niveau, og
 - c) skal opfylde de i artikel 11, stk. 5, fastsatte kriterier i tilfælde af en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau.

Den forebyggende handlingsplan skal indeholde en redegørelse for de i første afsnit omhandlede foranstaltningers overholdelse af betingelserne i samme afsnit. Derudover skal alle nye foranstaltninger som omhandlet i første afsnit efterkomme proceduren i artikel 8, stk. 4.

3. Ved udløbet af de perioder, der er fastsat af den kompetente myndighed i overensstemmelse med stk. 1 og 2, eller under forhold, der er værre end de i stk. 1 fastsatte, bestræber den kompetente myndighed og naturgasvirksomhederne sig på så vidt muligt at opretholde gasforsyningen, navnlig til beskyttede kunder.
4. De forpligtelser, der pålægges naturgasvirksomheder for at opfylde de i denne artikel fastsatte forsyningsstandarder, skal være ikke-diskriminerende og må ikke påføre disse virksomheder en urimelig byrde.
5. Naturgasvirksomhederne har lov til, hvor dette er relevant, at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne artikel på regionalt niveau eller EU-niveau. Den kompetente myndighed må ikke kræve, at de i denne artikel fastsatte standarder skal opfyldes udelukkende med infrastruktur, som findes inden for dens område.
6. Den kompetente myndighed sikrer, at betingelserne for forsyning til beskyttede kunder fastsættes, uden at disse berører virkemåden af det indre energimarked, og til en pris, som er i overensstemmelse med forsynings markedsværdi.

Artikel 6 **Risikovurdering**

1. De kompetente myndigheder i hver region, jf. bilag I, udarbejder i fællesskab en vurdering på regionalt niveau af alle de risici, der måtte være for gasforsynings sikkerheden. Vurderingen skal omfatte alle relevante risici såsom naturkatastrofer, teknologiske, kommercielle, sociale, politiske og andre relevante risici. Risikovurderingen udarbejdes:

- a) under anvendelse af de standarder, der er fastsat i artikel 4 og 5. Risikovurderingen beskriver beregningen af N-1-formlen på nationalt niveau og omfatter beregningen af N-1-formlen på regionalt niveau. Risikovurderingen skal også omfatte de anvendte forudsætninger, inklusive for beregningen af N-1-formlen på regionalt niveau og de oplysninger, der er nødvendige for denne beregning. Beregningen af N-1-formlen på nationalt niveau ledsages af en simulering af afbrydelsen af den største enkeltstående infrastruktur, hvortil der anvendes en hydraulisk model, og en beregning af N-1-formlen under hensyntagen til et gaslagerniveau på henholdsvis 30 % og 100 % af den samlede kapacitet
 - b) under hensyntagen til alle relevante nationale og regionale omstændigheder, navnlig markedets størrelse, nettets konfiguration, faktiske strømme, herunder udstrømning fra de berørte medlemsstater, muligheden for fysiske gasstrømme i begge retninger, herunder det potentielle behov for deraf følgende styrkelse af transmissionssystemet, tilstedeværelsen af produktions- og lagerkapacitet, gassens rolle i energimikset, navnlig med hensyn til fjernvarme- og elproduktion og til driften af industrivirksomheder, samt sikkerhed og gaskvalitet
 - c) med en simulering af forskellige scenarier med usædvanlig stor gasefterspørgsel og afbrydelse af forsyningen under hensyntagen til det historiske forløb, sandsynlighed, hyppighed og varigheden af deres opståen og en vurdering af de sandsynlige konsekvenser, herunder:
 - i) afbrydelse af den infrastruktur, der er relevant for forsyningssikkerheden, navnlig transmissionsinfrastrukturer, lagre eller LNG-terminaler, herunder den største enkeltstående infrastruktur, der er udvalgt til beregningen af N-1-formlen, og
 - ii) afbrydelse af forsyningen fra tredjelandsleverandører samt i givet fald geopolitiske risici
 - d) med påvisning af risiciene fra samspillet og vekselvirkningerne mellem medlemsstaterne i regionen og, hvis det er relevant, med andre medlemsstater, herunder bl.a. sammenkoblinger, grænseoverskridende forsyninger, grænseoverskridende adgang til lagerfaciliteter og tovejskapacitet
 - e) under hensyntagen til den maksimale sammenkoblingskapacitet ved hvert indgangs- og udgangspunkt ved grænsen og lagerpåfyldningsniveauerne.
2. De kompetente myndigheder i hver region bliver enige om en samarbejds mekanisme til udarbejdelse af risikovurderingen inden den i stk. 5 i denne artikel fastsatte frist. De kompetente myndigheder rapporterer til Gaskoordinationsgruppen om den aftalte samarbejds mekanisme til udarbejdelse af risikovurderingen senest 18 måneder inden fristen for vedtagelsen af risikovurderingen eller ajourføringer af risikovurderingen. Kommissionen kan have en rolle som formidler i den overordnede forberedelse af risikovurderingen, navnlig hvad angår oprettelsen af samarbejds mekanismen. Hvis de kompetente myndigheder i en region ikke bliver enige om en samarbejds mekanisme, kan Kommissionen foreslå en samarbejds mekanisme for den pågældende region.

Inden for rammerne af den aftalte samarbejds mekanisme videregiver og ajourfører hver kompetent myndighed senest et år før fristen for meddelelsen af risikovurderingen alle de nationale oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen

af risikovurderingen, navnlig de der er nødvendige for simuleringen af de forskellige scenarier i stk. 1, litra c).

3. Risikovurderingen udarbejdes i overensstemmelse med modellen i bilag IV. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 vedrørende ændringer af disse modeller.
4. Naturgasvirksomhederne, industrielle gaskunder, de relevante organisationer, som repræsenterer private og industrielle gaskunders interesser, såvel som medlemsstaterne og den nationale regulerende myndighed, for så vidt den ikke er den kompetente myndighed, samarbejder med de kompetente myndigheder og fremsender på anmodning alle nødvendige oplysninger til brug for risikovurderingen.
5. Når alle medlemsstaterne i regionen er nået til enighed om risikovurderingen, meddeles denne Kommissionen for første gang senest den 1. september 2018. Risikovurderingen ajourføres hvert fjerde år, medmindre forholdene begrundet hyppigere ajourføringer. Risikovurderingen skal tage hensyn til de fremskridt, der gøres med de investeringer, der er nødvendige for at opfylde den i artikel 4 fastsatte infrastrukturstandard og de landespecifikke vanskeligheder, der er opstået i forbindelse med gennemførelsen af nye alternative løsninger. Den bør også bygge på erfaringerne fra simuleringen af de i artikel 9, stk. 2, omhandlede nødplaner.
6. Senest den 1. november 2017 gennemfører ENTSO for gas en EU-dækkende simulering af scenarier, der omfatter forsynings- og infrastrukturafbrydelser. Scenarierne fastlægges af ENTSO for gas, der hører Gaskoordinationsgruppen. De kompetente myndigheder fremsender de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af simuleringerne til ENTSO for gas, herunder spidsbelastningsværdier, produktionskapacitet og foranstaltninger på efterspørgselsiden. De kompetente myndigheder tager højde for resultaterne af simuleringerne, når de udarbejder risikovurderingerne, de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne. De EU-dækkende simuleringer af scenarier, der omfatter forsynings- og infrastrukturafbrydelser, ajourføres hvert fjerde år, medmindre forholdene begrundet hyppigere ajourføringer.

Artikel 7

Udarbejdelse af forebyggende handlingsplaner og nødplaner

1. Efter høring af naturgasvirksomhederne, de relevante organisationer, som repræsenterer private og industrielle gaskunders interesser, inklusive de relevante elproducenter, og de nationale regulerende myndigheder, for så vidt denne ikke er den kompetente myndighed, udarbejder de kompetente myndigheder i hver region, jf. bilag I, i fællesskab:
 - a) en forebyggende handlingsplan med foranstaltninger, som skal vedtages for at eliminere eller afbøde de påpegede risici i regionen, herunder risici der udelukkende har en national dimension, i overensstemmelse med de risikovurderinger, der er udarbejdet i medfør af artikel 6 og i overensstemmelse med artikel 8, og
 - b) en nødplan med foranstaltninger, som skal træffes for at eliminere eller afbøde konsekvenserne af en afbrydelse af gasforsyningen i regionen, herunder risici der udelukkende har en national dimension, i overensstemmelse med artikel 9.

2. De kompetente myndigheder i hver region bliver enige om en samarbejdsmechanisme tilstrækkeligt på forhånd til, at der er tid til at udarbejde planerne og give meddelelse om dem samt om ajourførte planer.

De foranstaltninger, der er nødvendige for at kunne eliminere eller afbøde risici, der udelukkende har en national dimension, og de foranstaltninger, der skal træffes for at eliminere og afbøde konsekvenserne af begivenheder, der som følge af deres begrænsede omfang, kun skal håndteres på nationalt niveau, udarbejdes af hver enkelt kompetent myndighed i regionen og medtages i den plan, der udarbejdes på regionalt niveau. Sådanne nationale foranstaltninger må ikke på nogen måde hindre effektiviteten af foranstaltninger på regionalt niveau. Hver kompetent myndighed udpeger også områder, der er egnede til regionalt samarbejde og mulige fælles foranstaltninger. De nationale foranstaltninger og forslagene til regionalt samarbejde udveksles med de andre kompetente myndigheder i regionen et år før fristen for meddelelse af planerne.

De kompetente myndigheder rapporterer regelmæssigt til Gaskoordinationsgruppen om fremskridtene med udarbejdelsen og vedtagelsen af de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne. De kompetente myndigheder rapporterer navnlig til Gaskoordinationsgruppen om den aftalte samarbejdsmechanisme senest 18 måneder inden fristen for vedtagelsen af planerne eller ajourføringer af planerne. Kommissionen kan have en rolle som formidler i den overordnede forberedelse af planerne, navnlig hvad angår oprettelsen af samarbejdsmechanismen. Hvis de kompetente myndigheder i en region ikke bliver enige om en samarbejdsmechanisme, kan Kommissionen foreslå en samarbejdsmechanisme for den pågældende region. De sikrer regelmæssig overvågning af gennemførelsen af sådanne planer.

3. Den forebyggende handlingsplan og nødplanen udarbejdes i overensstemmelse med modellerne i bilag V. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 vedrørende ændringer af disse modeller.
4. De forebyggende handlingsplaner og nødplaner vedtages af alle medlemsstaterne i regionen samt offentliggøres og meddeles Kommissionen senest den 1. marts 2019. Denne meddelelse gives, så snart planerne er vedtaget af alle medlemsstaterne i regionen. Kommissionen underretter Gaskoordinationsgruppen om, at den har fået meddelelse om planerne og offentliggør dem på sit websted.
5. Senest fire måneder efter modtagelsen af de kompetente myndigheders meddelelse vurderer Kommissionen planerne under behørigt hensyntagen til den gennemførte peer review og de synspunkter, som Gaskoordinationsgruppen har givet udtryk for. Bilag VI finder anvendelse på proceduren for peer review.

Kommissionen afgiver en udtalelse til de kompetente myndigheder i regionen med en henstilling om at revidere den relevante forebyggende handlingsplan eller nødplan, hvis det vurderes, at planen enten:

- a) ikke effektivt kan afbøde de risici, der er påpeget i risikovurderingen
- b) ikke stemmer overens med de vurderede risikoscenarier eller med planerne i en anden region
- c) kan forvride konkurrencen eller hindre et velfungerende indre energimarked
- d) ikke overholder bestemmelserne i denne forordning eller andre bestemmelser i EU-lovgivningen, eller

- e) bringer gasforsyningssikkerheden i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed i fare.
6. Senest tre måneder efter meddelelsen af Kommissionens udtalelse, jf. stk. 4, meddeler de pågældende kompetente myndigheder Kommissionen den ændrede plan eller oplyser Kommissionen om grundene til, at de ikke er indforstået med henstillingerne.
- I tilfælde af uenighed kan Kommissionen inden for tre måneder efter de kompetente myndigheds svar træffe afgørelse om at ændre den relevante plan. De kompetente myndigheder vedtager og offentliggør planen senest tre måneder efter meddelelsen af Kommissionens afgørelse.
7. Forretningsmæssigt følsomme oplysninger behandles fortroligt.
8. De forebyggende handlingsplaner og nødplaner, der er udarbejdet i henhold til forordning (EU) nr. 994/2010, og som er behørigt ajourført, gælder fortsat, indtil de i stk. 1 omhandlede forebyggende handlingsplaner og nødplaner er fastlagt for første gang.

Artikel 8

De forebyggende handlingsplaners indhold

1. Den forebyggende handlingsplan skal indeholde:
- a) resultaterne af risikovurderingen og et resumé af de vurderede scenarier, jf. artikel 6, stk. 1, litra c)
 - b) definitionen af beskyttede kunder for hver medlemsstat i regionen samt de i artikel 5, stk. 1, andet afsnit, omhandlede oplysninger
 - c) de foranstaltninger, mængder og kapaciteter, der er nødvendige for at opfylde infrastruktur- og forsyningsstandarderne i hver medlemsstat i regionen, jf. artikel 4 og 5, herunder, når det er relevant, det omfang, hvori foranstaltninger på efterspørgselssiden tilstrækkeligt kan kompensere rettidigt for en afbrydelse af forsyningen, jf. artikel 4, stk. 2, udpegelsen af den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse i tilfælde af anvendelse af artikel 4, stk. 3, de nødvendige gasmængder pr. kategori af beskyttede kunder og pr. scenario, jf. artikel 5, stk. 1, enhver forhøjet forsyningsstandard, jf. artikel 5, stk. 2, herunder en redegørelse for overholdelse af betingelserne i artikel 5, stk. 2, og en beskrivelse af en mekanisme til midlertidig reducere af en forhøjet forsyningsstandard eller yderligere forpligtelser, jf. artikel 12
 - d) de forpligtelser, som naturgasvirksomhederne og andre relevante organer, der forventes at have indflydelse på gasforsyningssikkerheden, er pålagt, herunder for sikker drift af gassystemet
 - e) de andre forebyggende foranstaltninger, der har til formål at imødegå de risici, der er påpeget i risikovurderingen, som f.eks. foranstaltninger der vedrører behovet for at forbedre sammenkoblingerne mellem nabomedlemsstater og muligheden for at diversificere gasforsyningsruter og -kilder, hvor dette er relevant, til at imødegå de påpegede risici for så vidt muligt at opretholde gasforsyningen for alle kunder

- f) oplysninger om de økonomiske virkninger af planens foranstaltninger og om foranstaltningernes effektivitet og lønsomhed, herunder om de i litra k) omhandlede forpligtelser
 - g) en beskrivelse af foranstaltningernes virkninger for det indre energimarkeds funktion samt for de nationale markeder, herunder de i litra k) omhandlede forpligtelser
 - h) en beskrivelse af foranstaltningernes indvirkninger på miljøet og på forbrugerne
 - i) de mekanismer, der skal anvendes til samarbejde med andre medlemsstater, herunder mekanismerne for udarbejdelse og gennemførelse af forebyggende handlingsplaner og nødplaner
 - j) oplysninger om eksisterende og kommende sammenkoblinger, herunder dem, der giver adgang til Unionens gasnet, grænseoverskridende strømme, grænseoverskridende adgang til lagrings- og LNG-faciliteter samt tovejskapacitet, navnlig i tilfælde af en nødsituation
 - k) oplysninger om alle offentlige serviceforpligtelser, der vedrører gasforsyningssikkerhed.
2. Den forebyggende handlingsplan og navnlig foranstaltninger med henblik på opfyldelse af infrastrukturstandard, jf. artikel 4, skal tage hensyn til den tiårige netudviklingsplan for Unionen, der skal udarbejdes af ENTSO for gas i overensstemmelse med artikel 8, stk. 10, i forordning (EF) nr. 715/2009.
 3. Den forebyggende handlingsplan skal primært baseres på markedsforanstaltninger og må ikke påføre naturgasvirksomhederne urimelige byrder eller indvirke negativt på det indre gasmarked.
 4. Medlemsstaterne udarbejder en konsekvensanalyse for alle forebyggende ikke-markedsbaserede foranstaltninger, der skal vedtages efter denne forordnings ikrafttræden, herunder de foranstaltninger, der skal opfylde den forsyningsstandard, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, samt foranstaltningerne for den forhøjede forsyningsstandard, der er fastsat i artikel 5, stk. 2. Konsekvensanalysen dækker som minimum følgende:
 - a) den foreslåede foranstaltnings indvirkning på udviklingen af det nationale gasmarked og konkurrencen på nationalt niveau
 - b) den foreslåede foranstaltnings indvirkning på det indre gasmarked
 - c) den potentielle indvirkning på gasforsyningssikkerheden i nabomedlemsstaterne, særligt hvad angår foranstaltninger, der potentielt kan reducere likviditeten på de regionale markeder eller begrænse strømmene til nabomedlemsstaterne
 - d) omkostningerne og fordelene ved foranstaltningen sammenlignet med alternative markedsbaserede foranstaltninger
 - e) en vurdering af nødvendigheden af foranstaltningen og foranstaltningens proportionalitet sammenlignet med markedsbaserede foranstaltninger
 - f) foranstaltningens åbenhed med henblik på at sikre markedsdeltagernes lige muligheder

- g) en udfasningsstrategi, den planlagte foranstaltningens forventede varighed og en passende tidsplan for revision.

De i litra a) og b) omhandlede analyser udarbejdes af de nationale regulerende myndigheder.

- 5. Konsekvensanalysen og de vedtagne foranstaltninger offentliggøres af den kompetente myndighed og meddeles Kommissionen. Senest fire måneder efter modtagelse af meddelelsen træffer Kommissionen en afgørelse og kan kræve, at medlemsstaterne ændrer de vedtagne foranstaltninger. Fristen løber fra dagen efter modtagelsen af en fuldstændig meddelelse. Fristen kan dog forlænges efter aftale mellem Kommissionen og medlemsstaten.

Kommissionen kan træffe afgørelse om, at en foranstaltning skal ændres eller trækkes tilbage, hvis:

- a) det er sandsynligt, at den vil forvride konkurrencen på EU's indre marked
- b) det er sandsynligt, at den vil fordreje udviklingen på det nationale gasmarked
- c) den ikke er nødvendig eller forholdsmæssig for at sikre forsyningssikkerheden, eller
- d) det er sandsynligt, at den bringer forsyningssikkerheden i andre medlemsstater i fare.

Den vedtagne foranstaltning må først træde i kraft, når den er godkendt af Kommissionen eller er blevet ændret i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse.

- 6. Fra den 1. marts 2019 ajourføres den forebyggende handlingsplan hvert fjerde år, medmindre forholdene begrundet hyppigere ajourføringer, eller Kommissionen anmoder herom. Den ajourførte plan skal afspejle den ajourførte risikovurdering og resultaterne af de test, der er gennemført i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2. Artikel 7, stk. 3-7, finder anvendelse på den ajourførte plan.

Artikel 9

Nødplanernes indhold

- 1. Nødplanen:
 - a) tager udgangspunkt i de kriseniveauer, der er fastlagt i artikel 10, stk. 1
 - b) definerer roller og ansvarsområder for naturgasvirksomhederne og industrielle gaskunder, inklusive for de relevante elproducenter, under hensyntagen til det forskellige omfang, som de er påvirket i tilfælde af afbrydelser af gasforsyningen, og deres samspil med de kompetente myndigheder og, hvor dette er relevant, med de nationale regulerende myndigheder på hvert af de kriseniveauer, der er fastlagt i artikel 10, stk. 1
 - c) definerer roller og ansvarsområder for de kompetente myndigheder og de øvrige organer, der er tildelt opgaver jf. artikel 3, stk. 2, på hvert af de kriseniveauer, der er fastlagt i artikel 10, stk. 1
 - d) sikrer, at naturgasvirksomhederne og industrielle gaskunder, inklusive de relevante elproducenter, får tilstrækkelig mulighed for at reagere på hvert kriseniveau

- e) fastsætter, hvor dette er relevant, de foranstaltninger, der skal træffes, og tiltag, der skal iværksættes for at afbøde den mulige virkning af en afbrydelse af forsyningen af fjernvarme og af elektricitet produceret ved hjælp af gas
 - f) fastlægger detaljerede procedurer og foranstaltninger, som skal følges for hvert kriseniveau, herunder ordninger for informationsstrømme
 - g) udpeger en kriseleder eller et krisehold, og definerer dennes/dettes rolle
 - h) fastslår bidraget fra de markedsbaserede foranstaltninger med henblik på, for så vidt angår alarmniveau, at løse situationen, og for så vidt angår nødsituationsniveau, at afbøde konsekvenserne
 - i) fastlægger bidraget fra planlagte ikke-markedsbaserede foranstaltninger eller foranstaltninger, der skal gennemføres på nødsituationsniveau, og vurderer, i hvilket omfang der er behov for sådanne ikke-markedsbaserede foranstaltninger for at løse en krise. Virkningerne af de ikke-markedsbaserede foranstaltninger vurderes, og der fastlægges procedurer for deres gennemførelse. Ikke-markedsbaserede foranstaltninger må kun anvendes, når markedsbaserede mekanismer alene ikke længere kan sikre forsyningen, navnlig til beskyttede kunder eller med henblik på artikel 12
 - j) beskriver de mekanismer for hvert kriseniveau, der benyttes til at samarbejde med andre medlemsstater
 - k) specificerer de rapporteringsforpligtelser, der pålægges naturgasvirksomhederne på alarm- og nødsituationsniveau
 - l) beskriver de tekniske og retlige ordninger, der er etableret med henblik på at forhindre, at ikke-beskyttede kunder, som er tilsluttet et gasdistributions- eller transmissionsnet, uretmæssigt forbruger gas
 - m) beskriver de tekniske og finansielle ordninger, der er etableret med henblik på de solidaritetsforpligtelser, der er fastsat i artikel 12
 - n) opstiller en liste over på forhånd fastsatte foranstaltninger, der har til formål at stille gas til rådighed i tilfælde af en nødsituation, herunder kommercielle aftaler mellem de parter, der deltager i sådanne foranstaltninger, og kompensationsmekanismerne for naturgasvirksomheder, hvor dette er relevant, under behørig hensyntagen til fortroligheden af følsomme oplysninger. Sådanne foranstaltninger kan omfatte grænseoverskridende aftaler mellem medlemsstater og/eller naturgasvirksomheder.
2. De foranstaltninger, tiltag og procedurer, der er omfattet af nødplanen, skal som minimum testes to gange i perioden mellem ajourføringerne hvert fjerde år, jf. stk. 3. For at teste nødplanen simulerer medlemsstaterne scenarier med middel og højt stressniveau og reaktioner i realtid i henhold til deres nødplan. De kompetente myndigheder fremlægger testresultaterne for Gaskoordinationsgruppen.
 3. Fra den 1. marts 2019 ajourføres nødplanen hvert fjerde år, medmindre forholdene begrunder hyppigere ajourføringer, eller Kommissionen anmoder herom. Den ajourførte plan skal afspejle den ajourførte risikovurdering og konklusionerne på de test, der er gennemført i overensstemmelse stk. 2. Artikel 7, stk. 3-7, finder anvendelse på den ajourførte plan.
 4. Nødplanerne skal sikre, at den grænseoverskridende adgang til infrastruktur, jf. forordning (EF) nr. 715/2009, bevares i det omfang, det er teknisk og

sikkerhedsmæssigt muligt i tilfælde af nødsituationer, og må ikke indføre foranstaltninger, der uberettiget begrænser gasstrømmen på tværs af landegrænser.

Artikel 10

Erklæring af en krisesituation

1. De tre kriseniveauer er:
 - a) tidligt varslingsniveau (varslings): når der foreligger konkrete, alvorlige og pålidelige oplysninger om, at der kan indtræffe en hændelse, som sandsynligvis vil resultere i en betydeligt forringet forsyningssituation og sandsynligvis vil føre til, at alarm- eller nødsituationsniveauet vil blive udløst. Det tidlige varslingsniveau kan aktiveres af en tidlig varslingsmekanisme
 - b) alarmniveau (alarmering): når en afbrydelse af forsyningerne eller en usædvanlig høj gasefterspørgsel forekommer, som vil resultere i en betydeligt forringet forsyningssituation, men markedet er stadig i stand til at håndtere denne afbrydelse eller efterspørgsel uden at bruge ikke-markedsbaserede foranstaltninger.
 - c) nødsituationsniveau (nødsituation): i tilfælde af en usædvanlig høj gasefterspørgsel eller en betydelig afbrydelse af forsyningen eller anden betydelig forringelse af forsyningssituationen og i tilfælde af, at alle relevante markedsforanstaltninger er blevet gennemført, men gasforsyningen er utilstrækkelig til at opfylde den resterende gasefterspørgsel, således at ikke-markedsbaserede foranstaltninger også skal indføres navnlig med henblik på at sikre forsyninger til beskyttede kunder i henhold til artikel 5.
2. Når den kompetente myndighed erklærer et af de i stk. 1 omhandlede kriseniveauer, oplyser den øjeblikkeligt Kommissionen herom og fremlægger alle nødvendige oplysninger, især vedrørende de foranstaltninger, den påtænker at træffe. I en nødsituation, som kan munde ud i en anmodning om bistand fra Unionen og dennes medlemsstater, underretter medlemsstatens kompetente myndighed hurtigst muligt Kommissionens beredskabskoordineringscenter (ERCC).
3. Hvis den kompetente myndighed erklærer en nødsituation, følger den de forud fastsatte foranstaltninger som beskrevet i nødplanen og oplyser øjeblikkeligt Kommissionen og de kompetente myndigheder i regionen om navnlig de foranstaltninger, den påtænker at træffe. I behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde kan den kompetente myndighed træffe foranstaltninger, der afviger fra nødplanen. Den kompetente myndighed oplyser øjeblikkeligt Kommissionen og de kompetente myndigheder i regionen om sådanne foranstaltninger og giver en begrundelse herfor.
4. Medlemsstaterne og navnlig de kompetente myndigheder sikrer, at:
 - a) der ikke træffes foranstaltninger, der uberettiget indskrænker gasstrømmen på det indre marked
 - b) der ikke træffes foranstaltninger, der kan bringe en anden medlemsstats gasforsyningssituation i alvorlig fare, og
 - c) den grænseoverskridende adgang til infrastruktur, jf. forordning (EF) nr. 715/2009, bevares i det omfang, det er teknisk og sikkerhedsmæssigt muligt, i overensstemmelse med nødplanen.

5. Kommissionen verificerer så hurtigt som muligt, men senest inden fem dage efter at have modtaget de i stk. 2 omhandlede oplysninger fra den kompetente myndighed, at erklæringen af en nødsituation er berettiget i overensstemmelse med stk. 1, litra c), og at de foranstaltninger, der er truffet, mest muligt følger de foranstaltninger, der er beskrevet i nødplanen, ikke pålægger naturgasvirksomhederne en urimelig byrde og er i overensstemmelse med stk. 4. Kommissionen kan efter anmodning fra en kompetent myndighed, naturgasvirksomhed eller på eget initiativ anmode den kompetente myndighed om at ændre de foranstaltninger, som er i modstrid med de betingelser, der er omhandlet i dette stykkes første punktum. Kommissionen kan endvidere anmode den kompetente myndighed om at ophæve erklæringen af en nødsituation, hvis den efter Kommissionens opfattelse ikke, eller ikke længere, er berettiget i henhold til stk. 1, litra c).

Senest tre dage efter underretningen om Kommissionens anmodning ændrer den kompetente myndighed sine foranstaltninger og underretter Kommissionen herom, eller underretter Kommissionen om grundene til, at den ikke er indforstået med anmodningen. Kommissionen kan i så fald ændre sin anmodning eller trække den tilbage inden for en frist på tre dage eller, med henblik på at behandle spørgsmålet, indkalde den kompetente myndighed eller, hvor dette er relevant, de berørte kompetente myndigheder, og, hvis Kommissionen finder det nødvendigt, Gaskoordinationsgruppen. Kommissionen giver en detaljeret begrundelse for sin anmodning om ændring af foranstaltningen. Den kompetente myndighed tager fuldt ud hensyn til Kommissionens holdning. Hvis den kompetente myndigheds endelige afgørelse afviger fra Kommissionens holdning, udarbejder og offentliggør den kompetente myndighed en begrundelse for afgørelsen.

Artikel 11

Reaktioner på nødsituationer på regionalt niveau og EU-niveau

1. Kommissionen kan efter anmodning fra en kompetent myndighed, der har erklæret en nødsituation, og efter at have foretaget verifikationen i henhold til artikel 10, stk. 5, erklære en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau. Efter anmodning fra mindst to kompetente myndigheder, der har erklæret en nødsituation, og efter en verifikation i henhold til artikel 10, stk. 5, og såfremt der er en sammenhæng mellem grundene til disse nødsituationer, erklærer Kommissionen en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau, alt efter hvad der er mest relevant. I alle tilfælde indhenter Kommissionen synspunkter fra og tager behørigt hensyn til alle relevante oplysninger fra de øvrige kompetente myndigheder, idet den anvender de kommunikationsmidler, der er bedst egnede i den givne situation. Når Kommissionen vurderer, at der ikke længere er tilstrækkeligt grundlag for en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau, erklærer den nødsituationen på regionalt niveau eller EU-niveau for ophævet. Kommissionen begrundes i alle tilfælde sin afgørelse og underretter Rådet herom.
2. Kommissionen indkalder Gaskoordinationsgruppen, så snart den erklærer en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau. I en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau kan Kommissionen efter anmodning fra mindst tre medlemsstater begrænse deltagelsen i et helt møde eller en del af et møde i Gaskoordinationsgruppen til repræsentanterne for de pågældende medlemsstater og de kompetente myndigheder.

3. I tilfælde af en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau koordinerer Kommissionen de kompetente myndigheders foranstaltninger under fuld hensyntagen til de relevante oplysninger fra og resultater af høringen af Gaskoordinationsgruppen. Kommissionen skal især:
 - a) sikre, at der udveksles oplysninger
 - b) sikre, at foranstaltninger på medlemsstatsniveau og regionalt niveau er ensartede og effektive i forhold til EU-niveaue
 - c) koordinere foranstaltningerne over for tredjelande.
4. Kommissionen kan indkalde en kriseledelsesgruppe bestående af kriselederne, jf. artikel 9, stk. 1, litra g), fra de medlemsstater, der berøres af nødsituationen. Kommissionen kan med kriseledernes samtykke indbyde andre relevante aktører til at deltage. Kommissionen sikrer, at Gaskoordinationsgruppen regelmæssigt modtager oplysninger om arbejdet i kriseledelsesgruppen.
5. Medlemsstaterne og navnlig de kompetente myndigheder sikrer, at:
 - a) der ikke træffes foranstaltninger, der uberettiget indskrænker gasstrømmen på det indre marked, navnlig gasstrømmen til de berørte markeder
 - b) der ikke træffes foranstaltninger, der kan bringe en anden medlemsstats gasforsyningssituation i alvorlig fare, og
 - c) den grænseoverskridende adgang til infrastruktur, jf. forordning (EF) nr. 715/2009, bevares i det omfang, det er teknisk og sikkerhedsmæssigt muligt, i overensstemmelse med nødplanen.
6. Hvis Kommissionen efter anmodning fra en kompetent myndighed eller en naturgasvirksomhed eller på eget initiativ fastslår, at en foranstaltning truffet af en medlemsstat eller en kompetent myndighed, eller at en naturgasvirksomheds adfærd i en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau er i modstrid med stk. 5, anmoder Kommissionen den nævnte medlemsstat eller den kompetente myndighed om at ændre foranstaltningen eller gribe ind for at sikre overholdelse af stk. 5, idet den oplyser den om grundene hertil. Der tages behørigt hensyn til nødvendigheden af, at gassystemet til enhver tid fungerer sikkert.

Senest tre dage efter underretningen om Kommissionens anmodning ændrer medlemsstaten eller den kompetente myndighed sin foranstaltning og underretter Kommissionen herom, eller underretter Kommissionen om grundene til, at den ikke er indforstået med anmodningen. Kommissionen kan i så fald ændre sin anmodning eller trække den tilbage inden for en frist på tre dage eller indkalde medlemsstaten eller den kompetente myndighed og, hvis Kommissionen finder det nødvendigt, Gaskoordinationsgruppen med henblik på at behandle spørgsmålet. Kommissionen giver en detaljeret begrundelse for sin anmodning om ændring af foranstaltningen. Medlemsstaten eller den kompetente myndighed tager fuldt ud hensyn til Kommissionens holdning. Hvis den kompetente myndigheds eller medlemsstatens endelige afgørelse afviger fra Kommissionens holdning, fremlægger den kompetente myndighed eller medlemsstaten en begrundelse for afgørelsen.
7. Kommissionen opstiller efter høring af Gaskoordinationsgruppen en permanent reserveliste for en udrykningsenhed bestående af eksperter fra industrien og repræsentanter for Kommissionen. Udrykningsenheden kan indsættes uden for Unionen efter behov og overvåger og rapporterer om gasstrømme til Unionen i samarbejde med leverandør- og transitlandene.

8. Den kompetente myndighed forelægger Kommissionens beredskabskoordineringscenter (ERCC) oplysninger om eventuelle behov for bistand. ERCC vurderer situationen i sin helhed og rådgiver om, hvilken bistand der bør ydes til de hårdest ramte medlemsstater og i givet fald til tredjelande.

Artikel 12
Solidaritet

1. Hvis en medlemsstat har erklæret et krisesituationsniveau i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, reduceres en forhøjet forsyningsstandard eller yderligere forpligtelser, der er pålagt naturgasvirksomheder i andre medlemsstater, jf. artikel 5, stk. 2, midlertidigt til det i artikel 5, stk. 1, fastsatte niveau.
2. Så længe forsyningen til privatkunder, kunder, der leverer væsentlige sociale tjenester, og fjernvarmeinstallationer i den medlemsstat, der har erklæret en nødsituation, ikke er sikret på trods af anvendelsen af den i stk. 1 omhandlede foranstaltning, skal gasforsyningen til andre kunder end privatkunder, kunder, der leverer væsentlige sociale tjenester, og fjernvarmeinstallationer i andre medlemsstater, der er direkte forbundet med den medlemsstat, der har erklæret nødsituationen, ikke opretholdes, i det omfang det er nødvendigt for at forsyne de privatkunder, kunder, der leverer væsentlige sociale tjenester, og fjernvarmeinstallationer i den medlemsstat, der har erklæret nødsituationen.
Første afsnit gælder for væsentlige sociale tjenester og fjernvarmeinstallationer, i det omfang de er omfattet af definitionen af beskyttede kunder i den respektive medlemsstat.
3. De kompetente myndigheder vedtager de nødvendige foranstaltninger, således at gas, der ikke forsynes til kunder andre end privatkunder, kunder, der leverer væsentlige sociale tjenester, og fjernvarmeinstallationer på deres område i den i stk. 2 beskrevne situation, kan leveres til den medlemsstat, der har erklæret den i samme stykke beskrevne nødsituation, med henblik på levering til privatkunder, kunder, der leverer væsentlige sociale tjenester, og fjernvarmeinstallationer i den pågældende medlemsstat.
4. De tekniske, retlige og finansielle ordninger vedrørende anvendelsen af stk. 3 aftales mellem de medlemsstater, der er direkte forbundet med hinanden og beskrevet i nødplanerne for deres respektive regioner. Sådanne ordninger kan bl.a. omfatte de gaspriser, der skal anvendes, brugen af sammenkoblingspunkter, herunder tovejskapacitet, gasmængder og dækning af kompensationsomkostninger. Der foretrækkes markedsbaserede foranstaltninger såsom auktioner til gennemførelsen af de i stk. 3 omhandlede forpligtelser. Hvis der foretages ændringer af de tekniske, retlige og finansielle ordninger, der er nødvendige for gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 3, ajourføres den relevante nødplan i overensstemmelse hermed.
5. Stk. 2 anvendes fra den 1. marts 2019.
6. Hvis medlemsstaterne ikke når til enighed om de nødvendige tekniske, retlige og finansielle ordninger, kan Kommissionen i sin udtalelse og afgørelse om planerne foreslå en ramme for sådanne ordninger.

Artikel 13

Udveksling af oplysninger

1. I en nødsituation skal de berørte naturgasvirksomheder på dagsbasis navnlig stille følgende oplysninger til rådighed for den kompetente myndighed:
 - a) daglige prognoser over gasefterspørgslen og -forsyningen for de følgende tre dage
 - b) de daglige gasstrømme ved alle indgangs- og udgangspunkter på tværs af landegrænser og ved alle sammenkoblingspunkter mellem nettet og produktionsanlæg, lagerfaciliteter eller LNG-terminaler i millioner kubikmeter pr. dag (mio. m³/dag)
 - c) den periode, udtrykt i antal dage, i hvilken det forventes, at gasforsyningen til beskyttede kunder kan opretholdes.
2. I tilfælde af en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau kan Kommissionen anmode den kompetente myndighed om hurtigst muligt som minimum at forelægge Kommissionen følgende oplysninger:
 - a) oplysninger som omhandlet i stk. 1
 - b) oplysninger om den kompetente myndigheds planlagte og allerede gennemførte foranstaltninger til afbødning af nødsituationen og oplysninger om foranstaltningernes effektivitet
 - c) fremsatte anmodninger om, at andre kompetente myndigheder træffer yderligere foranstaltninger
 - d) de foranstaltninger, der er gennemført på andre kompetente myndigheders anmodning.
3. Efter en nødsituation forelægger den kompetente myndighed hurtigst muligt og senest seks uger efter ophævelsen af nødsituationen Kommissionen en udførlig vurdering af nødsituationen og effektiviteten af de gennemførte foranstaltninger, herunder en vurdering af nødsituationens økonomiske konsekvenser, konsekvenserne for elsektoren og den bistand, der er ydet til eller modtaget fra Unionen og medlemsstaterne. Denne vurdering stilles til rådighed for Gaskoordinationsgruppen og tages i betragtning ved ajourføringerne af de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne.

Kommissionen analyserer de kompetente myndigheders vurderinger og underretter medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og Gaskoordinationsgruppen om resultaterne af sin analyse i samlet form.
4. Under behørigt begrundede omstændigheder, og uanset om der er erklæret en nødsituation, kan den kompetente myndighed kræve, at naturgasvirksomhederne fremlægger de i stk. 1 omhandlede oplysninger eller andre yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at kunne vurdere den samlede gasforsyningssituation i medlemsstaten eller andre medlemsstater, herunder kontraktmæssige oplysninger. Kommissionen kan anmode de kompetente myndigheder om de oplysninger, som naturgasvirksomhederne fremlægger.
5. Hvis Kommissionen finder, at gasforsyningen i en region eller i Unionen som helhed er påvirket eller sandsynligvis vil blive påvirket, kan den kræve, at de kompetente myndigheder indsamler og fremsender de oplysninger, der er nødvendige for at

kunne vurdere gasforsyningssituationen i Unionen, til Kommissionen. Kommissionen kan videregive sin vurdering til Gaskoordinationsgruppen.

6. For at de kompetente myndigheder og Kommissionen kan vurdere forsyningssikkerhedssituationen på nationalt, regionalt og EU-niveau, skal naturgasvirksomhederne meddele:
- a) de berørte kompetente myndigheder følgende detaljer om gasforsyningskontrakter med en kontraktperiode på mere end et år:
 - i) kontraktens varighed
 - ii) de kontraherede mængder i alt på årsbasis og den gennemsnitlige mængde på månedsbasis
 - iii) de kontraherede maksimummængder på dagsbasis i tilfælde af en alarm eller en nødsituation
 - iv) kontraktmæssige leveringssteder
 - v) minimumgasmængderne på dags-, måneds- og årsbasis
 - vi) betingelserne for suspendering af gasleveringen.
 - b) de kompetente myndigheder og Kommissionen gasforsyningskontrakter med en kontraktperiode på mere end et år, der indgås eller ændres efter [*OP: Please insert the date of entry in force of this Regulation*], og som individuelt eller kumulativt sammen med andre kontrakter med den samme leverandør eller dennes søsterselskaber leverer mere end 40 % af det årlige naturgasforbrug i den berørte medlemsstat, straks efter disse kontrakters indgåelse eller ændring. Meddelelsespligten gælder ikke for ændringer, der udelukkende vedrører gasprisen. Meddelelsespligten gælder også for alle kommercielle aftaler, der er relevante for opfyldelsen af gasforsyningskontrakten.

De kompetente myndigheder meddeler Kommissionen de i første afsnit, litra a), omhandlede oplysninger senest ved udgangen af september hvert år.

7. I behørigt begrundede tilfælde hvor den kompetente myndighed eller Kommissionen vurderer, at en gasforsyningskontrakt, der ikke er omfattet af denne artikels stk. 6, litra b), muligvis vil påvirke forsyningssikkerheden i en medlemsstat, en region eller i Unionen som helhed, kan den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den naturgasvirksomhed, der har indgået kontrakten, opererer, eller Kommissionen anmode naturgasvirksomheden om at fremlægge kontrakten med henblik på en vurdering af dens indvirkning på forsyningssikkerheden. Anmodningen kan også gælde for kommercielle aftaler, der er relevante for opfyldelsen af gasforsyningskontrakten.
8. Den kompetente myndighed tager højde for de oplysninger, der er modtaget i henhold til denne artikel, når den udarbejder risikovurderingen, den forebyggende handlingsplan og nødplanen. Kommissionen kan vedtage en afgørelse, som anmoder den kompetente myndighed om at ændre planerne, på baggrund af de oplysninger der er modtaget i henhold til denne artikel.
9. De kompetente myndigheder og Kommissionen sikrer, at forretningsmæssigt følsomme oplysninger behandles fortroligt.

Artikel 14

Gaskoordinationsgruppen

1. Der er oprettet en gaskoordinationsgruppe for at lette koordineringen af foranstaltninger vedrørende gasforsyningssikkerhed. Denne gruppe består af repræsentanter for medlemsstaterne, navnlig deres kompetente myndigheder, samt for Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (i det følgende benævnt "agenturet"), ENTSO for gas og de repræsentative organer for den pågældende industri og for de relevante kunder. Kommissionen fastlægger i samråd med medlemsstaterne gruppens sammensætning, idet den sikrer, at den er fuldt repræsentativ. Kommissionen har formandskabet i gruppen. Gruppen vedtager selv sin forretningsorden.
2. Gaskoordinationsgruppen hører og bistår Kommissionen især i spørgsmål vedrørende:
 - a) gasforsyningssikkerheden til enhver tid og mere specifikt i tilfælde af en nødsituation
 - b) alle oplysninger af relevans for gasforsyningssikkerheden på nationalt og regionalt niveau samt på EU-niveau
 - c) bedste praksis og mulige retningslinjer for alle berørte parter
 - d) forsyningssikkerhedsniveauet, benchmark og vurderingsmetoder
 - e) nationale og regionale scenarier samt EU-scenarier og afprøvning af beredskabsniveauerne
 - f) vurdering af de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne samt gennemførelse af de foranstaltninger, der indgår heri
 - g) koordinering af foranstaltninger med tredjelande, der er kontraherende parter i traktaten om oprettelse af energifællesskabet, og med andre tredjelande med henblik på at afhjælpe en nødsituation inden for Unionen
 - h) bistand, som de hårdest ramte medlemsstater har behov for.
3. Kommissionen indkalder regelmæssigt Gaskoordinationsgruppen og videregiver de oplysninger, den har modtaget fra de kompetente myndigheder, og sikrer samtidig, at forretningsmæssigt følsomme oplysninger behandles fortroligt.

Artikel 15

Samarbejde med de kontraherende parter i Energifællesskabet

1. Ved artikel 3, stk. 2, andet punktum, artikel 3, stk. 6, artikel 4, stk. 3, 4 og 6, artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, litra d), artikel 7, stk. 5, litra b) og e), artikel 8, stk. 1, litra e), g) og i), artikel 8, stk. 4, litra b) og c), artikel 9, stk. 1, litra j) og m), artikel 9, stk. 4, artikel 10, stk. 4, artikel 11, stk. 5, og artikel 12 pålægges medlemsstaterne forpligtelser over for en kontraherende part i Energifællesskabet, som underlægges følgende procedure:
 - a) Energifællesskabets Ministerråd vedtager og integrerer denne forordning i Energifællesskabet ved en fælles akt om forsyningssikkerhed, der indfører gensidige forpligtelser, for så vidt angår relationen mellem de kontraherende parter i Energifællesskabet og medlemsstaterne

- b) de kontraherende parter i Energifællesskabet gennemfører den fælles akt og underretter behørigt Energifællesskabets sekretariat om den fulde gennemførelse og anmoder om, at dette stykke anvendes på den pågældende part, og
- c) Energifællesskabets sekretariat underretter Kommissionen om gennemførelsen og anmoder Kommissionen om at bekræfte, at de gensidige forpligtelser anvendes på forholdet mellem den kontraherende part i Energifællesskabet, der anmoder om det, og medlemsstaterne.

Efter underrettelsen af Energifællesskabets sekretariat træffer Kommissionen en afgørelse, der bekræfter, at de gensidige forpligtelser anvendes på forholdet mellem medlemsstaterne og den kontraherende part i Energifællesskabet med henblik på anvendelse af dette stykke, og som angiver datoen for disse gensidige forpligtelsers ikrafttræden.

2. Når Kommissionen har truffet den i stk. 1 omhandlede afgørelse, inviteres repræsentanterne for den relevante kontraherende part i Energifællesskabet til at deltage i møder i Gaskoordinationsgruppen, når der drøftes spørgsmål, der har direkte betydning for denne kontraherende part, og som er omfattet af stk. 1.

Artikel 16

Kommissionens overvågning

Kommissionen varetager løbende overvågning af gasforsynings sikkerhedsforanstaltningerne og rapporterer regelmæssigt til Gaskoordinationsgruppen herom.

På baggrund af de i artikel 7, stk. 5, omhandlede vurderinger drager Kommissionen, når det er relevant, konklusioner vedrørende mulighederne for at forbedre forsyningssikkerheden på EU-niveau og rapporterer til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af denne forordning og fremsætter, såfremt det er nødvendigt, henstillinger om forbedringer af denne forordning.

Artikel 17

Meddelelser

Risikovurderingen, de forebyggende handlingsplaner, nødplanerne og alle andre dokumenter meddeles Kommissionen elektronisk gennem CIRCABC-systemet.

Al korrespondance i forbindelse med en meddelelse fremsendes elektronisk.

Artikel 18

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 3, og artikel 7, stk. 3, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den [*OP: please insert the date of entry into force of the this Regulation*].
3. Den i artikel 6, stk. 3, og artikel 7, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i

Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 3, og artikel 7, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 19

Undtagelse

Denne forordning finder ikke anvendelse på Malta og Cypern, så længe der ikke leveres gas på deres respektive områder. Hvad angår Malta og Cypern skal de forpligtelser, der er fastsat i nedenstående bestemmelser, og de dertil knyttede valg, som disse medlemsstater har ret til at træffe, opfyldes inden for den fastsatte frist, der regnes fra den dato, hvor der første gang leveres gas til deres respektive områder:

- a) for artikel 2, stk. 2, punkt 1), artikel 3, stk. 2, artikel 6, stk. 6, og artikel 13, stk. 6, litra a) og b): 12 måneder
- b) for artikel 5, stk. 1: 18 måneder
- c) for artikel 7, stk. 4: 24 måneder
- d) for artikel 4, stk. 4: 36 måneder
- e) for artikel 4, stk. 1: 48 måneder.

Artikel 20

Ophævelse

Forordning (EU) nr. 994/2010 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag VIII.

Artikel 21

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand